

د عیسی مسیح په هکله د مرقوس انجیل

د کتاب پېژندنه

دا انجیل د روح القدس څخه په الهام اخیستلو سره د مرقوس په نوم د یو کس له خوا د ۵۵ څخه د ۶۵ میلادي کلونو ترمنځ لیکل شوی دی. کله چې عیسی په دې نړۍ کې ؤ، هغه هرځای ته تللو او دا خبر به یې ورکاوه چې د خدای پاچاهي نړۍ ته د هغه په راتللو سره راغلې ده. په هغه وخت کې مرقوس نوی ځوان شوی ؤ. مرقوس د پطروس سره چې د عیسی د شاگردانو څخه ؤ، آشنا شو. وروسته له دې چې عیسی مسیح بېرته اسمان ته وخوت، مرقوس د خلاصون د هغه زېري په رسولو کې چې د عیسی مسیح له خوا ؤ، د پطروس سره همکار شو.

مرقوس د عیسی کیسه په ساده او په زړه پورې توگه بیانوي او په هغو کارونو باندې ټینگار کوي چې عیسی سرته رسولي وو. هغه د تعمیم ورکونکي یحیی د پیغام په هکله د یوې لنډې مقدمې نه وروسته د تعمیم او د عیسی د وسوسو په هکله خبرې کوي. وروسته له دې چې عیسی شاگردانو ته بلنه ورکړه چې په هغه پسې روان شي، هغوی ولیدل چې عیسی معجزې بنایي، پېریان وباسي، د خلکو گناهونه بخښي او په پوره واک او اختیار سره تعلیم ورکوي. خو هغوی د هغه د مړینې او بیا راژوندي کېدلو تر وخته د هغه په مقصد پوه نه شول. له بلې خوا د عیسی مخالفینو د هغه سره خپله دښمني نوره هم زیاته کړه. په پای کې مرقوس د عیسی د دنیاوي ژوند د وروستۍ هفتې پېښې او په صلیب باندې د هغه د مړینې او د مړو نه بیا راژوندي کېدل بیانوي.

مرقوس په دې انجیل کې مونږ ته بنایي چې عیسی خپل ځان ته د «انسان زوی» وایي. په

بل عبارت هغه څوک چې په ځمکه او اسمان باندې د خدای د واک او اختیار استازیتوب کوي. دا هغه څوک دی چې خپل ژوند به له لاسه ورکوي، ترڅو خلک د گناهونو څخه خلاص کړي. هغه خپل قدرت او واک او اختیار د پېریانو په ویستلو، د گناهونو په بڅنبلو او ناروغانو ته په شفا ورکولو سره ښکاره کوي. هغه دا تعلیم هم ورکوي چې هر څوک چې د هغه شاگرد شي، نو هغه به د ځورونو او کړاوونو سره مخ کېږي، لکه څنگه چې هغه خپله باید کړاوونه وزغمي او مړ شي. خو بیا هم په پای کې جلال او تلیپاتې ژوندون د عیسی په پیروی کې دی.

همدارنگه د مرقوس په انجیل کې خدای عیسی ته خپل گران زوی وايي، البته د جسماني اړیکو په خاطر نه بلکې په دې خاطر چې هغه کټ مټ هماغه فطرت درلود کوم چې خدای یې لري. نو له دې امله عیسی هغه ته «پلار» ویل. د عیسی دغه لقبونه یعنې د «انسان زوی» او د «خدای زوی» د عیسی دوه خصلتونه یا ذات څرگندوي چې هغه هم انسان دی او هم الهي ذات دی.

د موضوعگانو لست:

د انجیل شروع: ۱: ۱-۱۳

په جلیل کې د عیسی خدمتونه: ۱: ۱۴-۹: ۵۰

له جلیل څخه تر اورشلیمه: ۱۰ فصل

په اورشلیم او شاوخوا سیمو کې د عیسی د ژوند وروستنی هفته: ۱۱ - ۱۵ فصلونه

د عیسی بیا راژوندي کېدل، ښکاره کېدل او اسمان ته ختل: ۱۶ فصل

۱) دا د خدای د زوی عیسی مسیح د زېري پیل دی. هغه داسې پیل شو لکه څنگه چې د اشعیا نبي په کتاب کې لیکل شوي دي: «گوره، زه به خپل استازی ستا څخه مخکې ولېرم چې ستا دپاره لاره تیاره کړي. ۳) یو څوک په دښته کې نارې وهي: «د څښتن دپاره لاره تیاره کړئ، او د هغه دپاره لاره سمه کړئ.»

د تعمید غسل ورکونکي یحیی وعظ

(متي ۳: ۱-۱۲ او لوقا ۳: ۱-۱۸ او یوحنا ۱: ۱۹-۲۸)

۴) د تعمید غسل ورکونکي یحیی په دښته کې رانېکاره شو او وعظ یې کاوه چې خلک باید د خپلو گناهونو د بڅښنې په خاطر توبه وباسي او د تعمید غسل واخلي. ۵) د ټولې یهوديې خلک او د اورشلیم ټول اوسېدونکي یحیی ته راتلل. هغوی په خپلو گناهونو باندې اقرار کاوه او د اردن په سیند کې یې د هغه په لاس د تعمید غسل اخیسته. ۶) یحیی داسې کالي اغوستل چې د اوبن د وړيو څخه جوړ شوي وو او د څرمنې کمر بند به یې له ملا تړلو او ملخان او ځنگلي شات به یې خوړل. ۷) هغه اعلان کاوه او ویل به یې: «زما څخه وروسته چې کوم څوک راروان دی، هغه زما څخه ډېر زورور دی، زه د دې لایق هم نه یم چې تیت شم او د هغه د خپلیو تسمې خلاصې کړم. ۸) زه تاسو ته په اوبو باندې د تعمید غسل درکوم خو هغه به درته په روح القدس د تعمید غسل درکړي.»

د عیسی د تعمید غسل او ازمایښت

(متي ۳: ۱۳-۱۴، ۴: ۱۱ او لوقا ۳: ۲۱-۲۲، ۴: ۱-۱۳)

۹) داسې وشول چې په هماغو ورځو کې عیسی د جلیل د ولایت د ناصريې د ښار څخه راغی او د اردن په سیند کې یې د یحیی په لاس د تعمید غسل واخیست. ۱۰) کله چې عیسی د اوبو څخه راووت نو ویې لیدل چې ناڅاپه اسمان سوری شو او روح القدس د کوترې په شکل په هغه باندې رانازل شو. ۱۱) او له اسمان نه یو اواز راغی چې ویل یې: «ته زما گران زوی یې، زه ستا څخه خوشحاله یم.» ۱۲) سمدلاسه روح القدس هغه دښتې ته په تللو مجبور کړ. ۱۳) هغه څلوېښت ورځې په دښته کې ؤ او شیطان د هغه ازمایښت کاوه. عیسی په هغه ځای کې ؤ چېرته چې ځنگلي

ځناور وو او فرښتو د هغه خدمت کاوه.

عیسی خلورو ماهی نیوونکو ته بلنه ورکوي

(متي ۴: ۱۲-۲۲ او لوقا ۴: ۱۴-۱۵، ۵: ۱۱-۱۱)

۱۴ کله چې یحیی په زندان کې واچول شو نو عیسی جلیل ته لاړ او هلته یې د خدای زېری اعلاناوه (۱۵) او ویل یې: «اوس هغه وخت رارسېدلی دی او د خدای پاچاهي رانژدې شوې ده. توبه وباسئ او په زېری باندې ایمان راوړئ.»

۱۶ کله چې عیسی د جلیل د دریاب په غاړه گرځېده نو شمعون او د هغه ورور اندریاس یې ولیدل. هغوی په دریاب کې جال اچاوه، ځکه چې هغوی ماهی نیوونکي وو. (۱۷) عیسی هغوی ته وویل: «ما پسې راضئ او زه به تاسو ته وښایم چې څنگه د ماهیانو په ځای انسانان ونیسئ.» (۱۸) هغوی سمدلاسه خپل جالونه پرېښودل او هغه پسې روان شول. (۱۹) کله چې عیسی لږ وړاندې لاړ نو هغه د زېدی زوی یعقوب او د هغه ورور یوحنا ولیدل چې په کشتی کې ناست وو او خپل جالونه یې تیارول. (۲۰) عیسی سمدلاسه هغوی ته نارې کړې او هغوی خپل پلار زېدی د مزدورانو سره په کشتی کې پرېښود او عیسی پسې روان شول.

عیسی د یو سړي څخه پېریان وباسي

(لوقا ۴: ۳۱-۳۷)

۲۱ عیسی او شاگردان یې کیرناحوم ته لاړل او کله چې د سبت ورځ راورسېدله نو عیسی کنیسي ته ننوت او هلته یې تعلیم ورکول پیل کړ. (۲۲) خلک د عیسی په تعلیم حیران شول، ځکه چې هغه د شریعت د عالمانو په شان نه بلکې په پوره اختیار سره هغوی ته تعلیم ورکاوه.

۲۳ ناڅاپه په کنیسه کې یو سړي چې پېریانو نیولی ؤ، په لوړ اواز چیغې ووهلې: (۲۴) «ای عیسی ناصري، زمونږ سره څه کار لري؟ ته راغلی یې چې مونږ تباه کړې؟ زه دې پېژنم چې ته څوک یې، ته د خدای سپېڅلی یې.» (۲۵) عیسی پېری ته امر وکړ: «غلی شه او د دې سړي څخه راووځه.» (۲۶) پېری هغه سړي ته سخت ټکان ورکړ او په چیغو چیغو د هغه څخه راووت. (۲۷) ټول خلک

دومره حيران شول چې يو له بله يې پوښتنه كوله: «دا څه دي؟ دا خو يو نوى تعليم دى. هغه په پوره اختيار سره پېريانو ته امر كوي او هغوى يې مني.» (۲۸) ډېر زر هغه د جليل په ټوله سيمه كې مشهور شو.

عيسى ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

(متي ۸: ۱۴-۱۷ او لوقا ۴: ۳۸-۴۱)

(۲۹) بيا عيسى د كنيسې څخه روان شو او د يعقوب او يوحنا سره يوځاى د شمعون او اندرياس كور ته لاړل. (۳۰) د شمعون خوانبې تېې نيولې وه او په كټ كې پرته وه. څنگه چې عيسى هلته ورسېده نو هغوى ورته سمدلاسه د هغې په هكله وويل. (۳۱) عيسى ورغى، هغه يې له لاسه ونيوله او مرسته يې ورسره وكړه چې راپورته شي. نو هغه بڼځه تېې پرېښودله او د هغوى خدمت يې شروع كړ.

(۳۲) كله چې لمر پرېوت او ماښام شو نو خلکو خپل ټول ناروغان او هغه خلك چې پېريانو نيولي وو هغه ته راوستل. (۳۳) د ښار ټول خلك د هغه كور مخې ته راټول شول. (۳۴) عيسى ډېر ناروغان چې په ډول ډول ناروغيو اخته وو روغ كړل او ډېر پېريان يې وويستل. عيسى پېريان خبرو ته پرېښودل، ځكه چې هغوى پوهېدل چې هغه څوك دى.

عيسى په جليل كې وعظ كوي

(لوقا ۴: ۴۲-۴۴)

(۳۵) سهار وختي چې لا تياره وه، عيسى له خوبه راپاڅېد، د كور نه ووت او يو گوښه ځاى ته لاړ او هلته يې دعا كوله. (۳۶) نو شمعون او د هغه ملگري لاړل چې هغه ولټوي، (۳۷) او چې كله يې هغه پيدا كړ نو ورته ويې ويل: «ټول خلك تا لټوي.» (۳۸) عيسى هغوى ته وويل: «راځئ چې شاوخوا كليو ته لاړ شو ترڅو هلته هم خپل پيغام ورسوم، ځكه چې زه د همدې كار دپاره راغلى يم.» (۳۹) عيسى په ټول جليل كې گرځېده، د هغوى په كنيسو كې يې وعظ كاوه او پېريان يې وويستل.

عیسی یو جذامي ته شفا ورکوي

(متي ۸: ۱-۴ او لوقا ۵: ۱۲-۱۶)

۴۰ یو سړی چې د جذام په ناروغۍ اخته ؤ، عیسی ته راغی، د هغه په مخکې په گوندو شو او زاري یې ورته وکړه: «که چېرې ته وغواړې نو کولای شې چې ما پاک او روغ کړې.» ۴۱ د عیسی زړه ورباندې وسوځېد، خپل لاس یې وراوړد کړ، په هغه باندې یې کېښود او ورته ویې ویل: «هو، زه غواړم، پاک او روغ شه.» ۴۲ نو سمدلاسه د هغه اڅخه د جذام ناروغي لېرې شوه او هغه پاک شو. ۴۳ بیا عیسی هغه زر رخصت کړ او سخت خبرداری یې ورکړ ۴۴ او ورته ویې ویل: «گوره، په دې هکله هېچا ته څه ونه وایې، خو لار شه او خپل ځان کاهن ته وروښایه او کومه قرباني چې موسی یې حکم کړی دی وړاندې کړه، د دې دپاره چې خلکو ته ثابتنه شي چې ته پاک او روغ شوی یې.» ۴۵ خو هغه سړی ووت او څه چې شوي وو ټول خلک یې پرې خبر کړل. له دې امله عیسی نور نه شو کولای چې په ښکاره کوم ښار ته ننوځي، بلکې د ښار نه دباندې په گوبنه ځایونو کې به پاتې کېده، خو بیا هم خلک به له هرځای څخه ورته راتلل.

عیسی شل سړي ته بخښنه او شفا ورکوي

(متي ۹: ۱-۹ او لوقا ۵: ۱۷-۲۶)

۲ ۱ څو ورځې وروسته کله چې عیسی بېرته کپرناحوم ته لاړ نو خلک خبر شول چې هغه په کور کې دی. ۲ هلته دومره زیات خلک راټول شول چې نور ځای نه ؤ، تر دې چې د کور د دروازې مخې ته هم ځای پاتې نه شو او عیسی هغوی ته د خدای د کلام وعظ کاوه. ۳ په دې وخت کې څلورو کسانو یو شل سړی نیولی ؤ او عیسی ته یې راوست. ۴ خو د گنې گونې له امله یې ونه شو کولای چې عیسی ته ورنژدې شي نو هغوی د هغې کوتې چت چې عیسی په کې ؤ، سوری کړ او د هغه سوري له لارې یې هغه شل سړی په بستره کې وربښکته کړ. ۵ کله چې عیسی د هغوی ایمان ولید، نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زویه، ستا گناهونه وبخښل شول.» ۶ په هغه ځای کې د شریعت یو څو عالمان ناست وو، هغوی د خپل ځان سره وویل: ۷ «دا سړی ولې داسې خبرې کوي؟ هغه کفر وایي. ایا بې له خدایه څوک کولای شي چې گناهونه وبخښي؟»

٨ عیسی سمدلاسه پوه شو چې د هغوی په زړه کې څه دي. نو هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې په خپلو زړونو کې داسې فکرونه کوئ؟» ٩ کومه خبره اسانه ده چې دې شل سړي ته ووايم: «ستا گناهونه وبخښل شول» یا دا چې ووايم: «پاخپړه او خپله بستره واخله او وگرځه؟» ١٠ خو زه به تاسو ته ثابته کړم چې د انسان زوی د ځمکې په مخ دا اختیار لري چې گناهونه وبخښي.» نو هغه شل سړي ته یې وویل: ١١ «زه تاته وایم پاخپړه، بستره دې واخله او کور ته لاړ شه.» ١٢ هغه پاخېد او په داسې حال کې چې ټولو ورته کتل، زر یې خپله بستره واخیست او روان شو. نو هغوی ټول حیران شول او د خدای ثنا یې وویل. هغوی وویل: «داسې کار مونږ هېڅکله نه و لیدلی.»

عیسی یو مالیه ټولونکي ته بلنه ورکوي

(متي ٩: ١٩-١٣ او لوقا ٥: ٢٧-٣٢)

١٣ عیسی یوځل بیا د دریاب غاړې ته لاړ، گڼ شمېر خلک ورته راغلل او هغه ورته تعلیم ورکول پیل کړ. ١٤ کله چې هغه په لاره روان و نو د حلفي زوی لایي یې ولید چې د مالیه ټولولو په ځای کې ناست و. عیسی هغه ته وویل: «ما پسې راځه.» نو لایي راپاڅېد او په هغه پسې روان شو.

١٥ بیا عیسی د لایي په کور کې مېلمه شو. ډېر مالیه ټولونکي او نور گناهکاران چې د عیسی پیروان شوي وو هم د عیسی او د هغه د شاگردانو سره دسترخوان ته ناست وو. ١٦ کله چې د شریعت ځینو عالمانو چې د فریسیانو د ډلې څخه وو ولیدل چې عیسی د مالیه ټولونکو او نورو گناهکارانو سره ډوډۍ خوري نو د هغه شاگردانو ته یې وویل: «هغه ولې د مالیه ټولونکو او گناهکارانو سره ډوډۍ خوري؟» ١٧ عیسی دا خبره واورېدله او هغوی ته یې وویل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتیا نه لري بلکې ناروغان ورته اړتیا لري. زه د دې دپاره نه یم راغلی چې پرهېزگاران راوبولم، بلکې گناهکاران راوبولم.»

د روژې په هکله پوښتنه

(متي ٩: ١٤-١٧ او لوقا ٥: ٣٣-٣٩)

١٨ په یو وخت کې چې د یحیی شاگردانو او فریسیانو روژه نیولې وه، نو ځینې خلک عیسی ته

راغلل او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: «ولې د يحيى شاگردان او د فريسيانو شاگردان روژه نيسي خو ستا شاگردان روژه نه نيسي؟» (١٩) عيسى ورته وويل: «ايا دا کېدای شي چې د زوم ملگري دې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي روژه ونيسي؟ بې له شکه چې نه، ترڅو پورې چې زوم د هغوی سره وي، هغوی نه شي کولای چې روژه ونيسي. (٢٠) خو داسې وخت به راشي چې زوم به د هغوی څخه بوتل شي نو په هغه وخت کې به هغوی روژه ونيسي. (٢١) هېڅوک به زړو کاليو باندې نوی پيوند نه لگوي. که داسې وکړي نو هغه پيوند به د زړو کاليو څخه راوشليري او له مخکې څخه به يو لوی سوری په کې جوړ شي. (٢٢) هېڅوک تازه شراب په زړو مشکونو کې نه اچوي. که چېرې داسې وکړي نو شراب به هغه مشکونه وشلوي او شراب او مشکونه دواړه به له منځه لاړ شي. بايد تازه شراب په نويو مشکونو کې واچول شي.»

د سبت د ورځې په هکله پوښتنه

(متي ١٢: ١١-٨ او لوقا ٦: ١-٥)

(٢٣) د سبت په يوه ورځ عيسى د غنمو په پټيو باندې تېرېده نو شاگردانو يې د غنمو د وړو په شکولو شروع وکړه. (٢٤) فريسيانو هغه ته وويل: «گوره، ستا شاگردان ولې داسې کار کوي چې د سبت په ورځ روا نه دی؟» (٢٥) عيسى ځواب ورکړ: «ايا تاسو دا نه دي لوستلي کله چې داود او د هغه ملگري وړي شوي وو او د خوراک دپاره ورسره څه نه وو، نو هغه څه وکړل؟ (٢٦) هغه څنگه د لوی کاهن ابياتار په زمانه کې د خدای کور ته ورننوت او هغه سپېڅلې ډوډۍ يې چې پرته له کاهنانو بل هېچا ته روا نه وه وخورله او خپلو ملگرو ته يې هم ورکړه.» (٢٧) بيا عيسى هغوی ته وويل: «د سبت ورځ د انسان دپاره پيدا شوې ده، نه انسان د سبت د ورځې دپاره. (٢٨) ځکه چې د انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عيسى د سبت په ورځ شفا ورکوي

(متي ١٢: ١٩-١٤ او لوقا ٦: ٦-١١)

٣ (١) عيسى يوځل بيا کنيسې ته لاړ او هلته يو سپری ؤ چې لاس يې وچ شوی ؤ. (٢) ځينو

خلکو هڅه کوله ترڅو يو دليل پيدا کړي چې په عيسی تور ولگوي، نو هغوی دې ته کتل چې هغه د سبت په ورځ هغه سړي ته شفا ورکوي او که نه. (٣) نو عيسی هغه سړي ته چې لاس يې وچ شوی ؤ، وويل: «راپاخپړه او د ټولو په مخکې ودرېږه.» (٤) بيا هغه د خلکو څخه پوښتنه وکړه: «د سبت په ورځ نېکي کول روا دي که بدې کول؟ د چا د ژوند ژغورل روا دي که له منځه وړل؟» خو هغوی غلې پاتې شول. (٥) عيسی په قهر سره هغوی ته وکتل او د هغوی په حال يې افسوس وکړ، ځکه چې زړونه يې سخت وو. بيا يې هغه سړي ته وويل: «خپل لاس وغزوه.» هغه لاس وغزاه او لاس يې روغ شو. (٦) بيا فريسيان د کنيسې څخه ووتل او سمدلاسه يې د هيروديس د طرفدارانو سره يوه لاره جوړه کړي چې عيسی څنگه ووژني.

عيسی ته د شفا دپاره د ډېرو خلکو راتگ

(٧) عيسی د خپلو شاگردانو سره د درياب غاړې ته لاړ او زيات شمېر خلک ورپسې روان وو. هغوی د جليل، يهوديې، اورشليم، ادميې، اردن د سيند د بلې غاړې له سيمو او د صور او صيدون له شاوخوا سيمو څخه راغلي وو. دا ټول خلک ځکه عيسی ته راغلل چې د هغه د کارونو څخه خبر شوي وو. (٨) د خلکو د زياتې گڼې گونې له امله عيسی خپلو شاگردانو ته وويل چې هغه ته کشتی تياره کړي ترڅو خلک ورباندې زور رانه وړي. (٩) ځکه چې هغه دومره ډېر ناروغان روغ کړي وو چې يو بل يې ټپله کول ترڅو هغه ته لاس وروړي. (١٠) کله چې به پېريانو عيسی وليد نو په پښو کې به يې پرېوتل او چيغې به يې وهلې: «ته د خدای زوی يې.» (١١) خو عيسی پېريانو ته په کلکه حکم کاوه چې هېچا ته ونه وايي چې هغه څوک دی.

عيسی دولس رسولان ټاکي

(متي ١٠: ١-٤ او لوقا ٦: ١٢-١٦)

(١٣) بيا عيسی غره ته لاړ او کوم کسان يې چې خوښ کړي وو هغه يې راوغوښتل او هغوی ورته راغلل. (١٤) عيسی دولس تنه وټاکل او هغوی يې د رسولانو په نوم ياد کړل چې د هغه سره به اوسي او هغوی به ولېږل شي چې وعظ وکړي (١٥) او دا واک او اختيار به ولري چې پېريان وباسي.

١٦ هغه دا دولس تنه وټاکل: شمعون چې عیسی ورباندې پطروس نوم کېښود، ١٧ د زېدي زوی یعقوب او د هغه ورور یوحنا چې په هغوی باندې «بوانیرگس» یعنې «د تندر زامن» نوم کېښود، ١٨ او اندریاس، فیلیپوس، بارتولما، متي، توما، د حلفي زوی یعقوب، تدي، شمعون سرتېری، ١٩ او یهودا اسخريوتي چې د عیسی سره یې خیانت وکړ.

عیسی او بعزبول یعنې شیطان

(متي ١٢: ١٢-١٣ او لوقا ١١: ١٤-١٥، ٢٣: ١٠)

٢٠ وروسته عیسی خپل کور ته ننوت او یوځل بیا دومره زیات خلک راټول شول چې عیسی او شاگردانو یې د ډوډی خوړلو وخت هم نه درلود. ٢١ کله چې د عیسی خپلوان خبر شول نو هغوی لارل چې هغه د ځان سره بوځي، ځکه چې دوی ویل چې هغه لېونی شوی دی.

٢٢ د شریعت کوم عالمان چې د اورشلیم څخه راغلي وو، ویل یې: «هغه د بعزبول یعنې د پېریانو د مشر چې شیطان دی، په مرسته پېریان وباسي.» ٢٣ نو عیسی خلک راوغوښتل او په مثالونو کې یې ورسره خبرې وکړې او ویې ویل: «شیطان څنگه شیطان ویستلی شي؟» ٢٤ که په یوه پاچاهي کې بې اتفاقي راپیدا شي نو هغه پاچاهي نه شي پاتې کېدلی. ٢٥ که په یوه کورنۍ کې بې اتفاقي راپیدا شي نو هغه کورنۍ نوره نه شي پاتې کېدلی. ٢٦ که چېرې شیطان د خپل ځان په خلاف راپورته شي او د ځان سره بې اتفاقه شي، نو هغه نه شي پاتې کېدلی او قدرت یې له منځه ځي. ٢٧ همدارنگه هېڅوک نه شي کولای چې د یو زورور سړي کور ته ورننوځي او د هغه د کور سامان لوټ کړي، ترڅو چې لومړی هغه سړی وتړي او بیا یې کور لوټ کړي.

٢٨ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د انسان هر ډول گناه او حتی هر کفر یې چې ویلی وي هغه به وبخښل شي، ٢٩ خو څوک چې د روح القدس په خلاف کفر ووايي هغه به هېڅکله ونه بخښل شي، بلکې د هغې گناه به تل تر تله د هغه په غاړه وي.» ٣٠ عیسی ځکه دا خبره وکړه چې هغوی ویل: «هغه پېریانو نیولی دی.»

د عیسی مور او ورونه

(متی ۱۲: ۴۶-۵۰ او لوقا ۸: ۱۹-۲۱)

۳۱) بیا د عیسی مور او ورونه راغلل او د کور څخه دباندې ولاړ وو. هغوی یو څوک ورولبه چې هغه ته غږ وکړي. ۳۲) په دې وخت کې گڼ شمېر خلک چې د عیسی چارچاپېره ناست وو، هغه ته وویل: «ستا مور او ورونه دباندې ولاړ دي او غواړي چې تا وويني.»

۳۳) عیسی په ځواب کې وویل: «زما مور څوک ده او زما ورونه څوک دي؟» ۳۴) عیسی هغو خلکو ته چې د هغه چارچاپېره ناست وو وکتل او وېي وېل: «زما مور او زما ورونه دا دي. ۳۵) څوک چې د خدای د ارادې سره سم کار کوي هغه زما ورور، زما خور او زما مور ده.»

د دهقان مثال

(متی ۱۳: ۱-۹ او لوقا ۸: ۴-۸)

۴) ۱) عیسی یوځل بیا د درياب په غاړه تعليم ورکول پيل کړل. او دومره زيات خلک ورته راتول شوي وو چې هغه ترې کشتی ته وخوت او هلته کښېناست او ټول خلک د درياب په غاړه ولاړ وو. ۲) هغه هغوی ته په مثالونو کې ډېر شيان ورزده کول. کله چې هغه تعليم ورکاوه نو هغوی ته يې وويل: ۳) «واورئ، په يو وخت کې يو دهقان د تخم شيندلو دپاره خپل پټي ته لاړ. ۴) کله چې هغه تخم شينده نو يو څه تخم په لاره کې ولوېد. بيا مرغان راغلل او هغه يې وخوړ. ۵) څه تخم په داسې ځمکه کې ولوېد چې تيرې يې لرلې نو هغه تخم زر راشين شو، ځکه چې خاوره يې کمه وه. ۶) خو کله چې لمر راوخوت نو هغه بوټي وسوځېدل او وچ شول، ځکه چې ريښې يې ژورې نه وې. ۷) څه تخم په اغزو کې ولوېد او کله چې اغزي لوی شول نو بوټي يې لاندې کړل او حاصل يې ورنه کړ. ۸) نور تخم په حاصلخيزه خاوره کې ولوېد او هغه راشين شو، لوی شو، حاصل يې ورکړ او دېرش چنده، شپېته چنده او سل چنده حاصل يې ورکړ.»

۹) بیا عیسی وویل: «که څوک غوږونه لري نو هغه دې واورې.»

د مثالونو مقصد

(متي ۱۳: ۱۰-۱۷ او لوقا ۸: ۱۹-۱۰)

١٠) کله چې عیسی یوازې شو نو دولسو شاگردانو او نورو خلکو چې ورسره ملګري وو د هغه څخه یوښتنه وکړه چې د دې مثالونو مقصد څه دی. ١١) عیسی ځواب ورکړ: «تاسو ته د خدای د پاچاهۍ پټ راز درکړل شوی دی، خو نورو ته هرڅه په مثالونو کې ویل کیږي، ١٢) ترڅو: هغوی به تل گوري خو څه به نه ویني، تل به اوري خو هېڅکله به پرې نه پوهیږي، ځکه که چېرې هغوی اورېدلی او لیدلی نو د خدای خواته به راگرځېدلي وای او بخښل شوي به وای.»

د دهقان د مثال تشریح

(متي ۱۳: ۱۸-۲۳ او لوقا ۸: ۱۱-۱۵)

١٣) بیا عیسی هغوی ته وویل: «تاسو چې په دې مثال نه پوهیږئ، نو په نورو مثالونو به څنگه پوه شئ؟ ١٤) دهقان د خدای کلام خپروي. ١٥) ځینې خلک د هغه تخم په شان دي چې په لاره کې لوېږي، څنگه چې کلام واورې نو شیطان سمدلاسه راشي او کوم کلام چې د هغوی په زړونو کې کرل شوی دی هغه ترې یوسي. ١٦) ځینې خلک د هغه تخم په شان دي چې په هغه ځمکه کې کرل شوی چې تیرې لري، څنگه چې هغوی کلام واورې نو په خوشحالی سره یې مني. ١٧) خو له دې امله چې کلام په هغوی کې ریښې نه وي نیولې نو هغه د زیات وخت دپاره نه پاتې کیږي. نو کله چې د کلام له امله په هغوی باندې سختي راشي او یا وځورېږي، نو زر خپل ایمان له لاسه ورکوي. ١٨) نور خلک د هغه تخم په شان دي چې په اغزو کې کرل شوی وي. دا هغه خلک دي چې کلام واورې، ١٩) خو کله چې د ژوند اندېښنې، د شتمنۍ سره مینه او د نورو شیانو غوښتنې راپیدا شي نو د کلام مخه نیسي او حاصل نه ورکوي. ٢٠) نور خلک د هغه تخم په شان دي چې په ښې خاورې کې لوېدلي وي، هغوی کلام واورې او قبول یې کړي او هغوی دېرش چنده یا شپېته چنده یا سل چنده حاصل ورکوي.»

د خراغ مثال

۲۱) بيا عيسی د هغوی خڅه پوښتنه وکړه: «ايا تاسو خراغ د دې دپاره راوړئ چې هغه د کوم لوبښي او يا يې د کټ لاندې کېږدئ؟ ايا هغه په خراغدان باندې نه ږدئ؟» ۲۲) ځکه داسې پټ شي نشته چې ښکاره نه شي او نه داسې پټ راز شته چې ښکاره به نه شي. ۲۳) که څوک غوږونه لري نو هغه دې واورئ.» ۲۴) بيا يې هغوی ته وويل: «څه چې اورئ نو د هغه په هکله پام کوئ. څنگه چې تاسو يې اورئ، په هماغه اندازه زياته پوهه به درکړل شي او حتی د هغې نه زياته به درکړل شي. ۲۵) ځکه څوک چې زما تعليم ته غوږ نيسي نو هغه ته به نوره پوهه هم ورکړل شي، خو څوک چې ورته غوږ نه نيسي، نو هغه لږه پوهه چې لري هغه به هم ترې واخيستل شي.»

د تخم د راشنه کېدلو مثال

۲۶) عيسی وويل: «د خدای پاچاهي داسې ده لکه چې يو دهقان په خپل پټي کې تخم وشيندي. ۲۷) هغه د شپې ویده وي او د ورځې وينښ وي، خو تخم شين کېږي او وده کوي او هغه پرې نه پوهېږي چې دا تخم څنگه شين شو او لوی شو. ۲۸) ځمکه په خپله بوتې شنه کوي او حاصل ورکوي، لومړی ډنډر نيسي، بيا وږی او بيا وږي دانې نيسي. ۲۹) خو کله چې فصل پوخ شي نو دهقان ورپسې لور راواخلي ځکه چې د فصل د رېپلو وخت رارسېدلی وي.»

د شړشمو د تخم مثال

(متي ۱۳: ۳۱-۳۲ او لوقا ۱۳: ۱۸-۱۹)

۳۰) عيسی وويل: «د خدای پاچاهي د څه شي سره پرتله کولای شو او يا د هغه دپاره کوم مثال ووايو؟ ۳۱) د خدای پاچاهي د شړشمو د تخم په شان ده چې په ځمکه کې کرل کېږي او د ځمکې په مخ د ټولو تخمونو د دانو څخه ډېر وړوکی دی. ۳۲) خو کله چې وکرل شي، نو هغه غټېږي او د ټولو بوټو څخه لوړ شي او څانگې يې دومره غټې شي چې مرغان کولای شي ځالې په کې جوړې کړي.»

۳۳) عيسی به په داسې ډېرو مثالونو سره خلکو ته خپل پيغام رساوه، ترڅو هغوی وکولای شي

ورباندي پوه شي. (٣٤) هغه به د خلکو سره يې له مثالونو خبرې نه کولې، خو کله چې به د خپلو شاگردانو سره يوازې ؤ نو هغوی ته به يې هرڅه تشریح کول.

عیسی توفان ودروي

(متي ٨: ٢٣-٢٧ او لوقا ٨: ٢٢-٢٥)

(٣٥) د هماغې ورځې په ماښام عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «راځئ چې د درياب بلې غاړې ته لاړ شو.» (٣٦) نو هغوی خلک پرېښودل، شاگردانو عیسی په هماغې کشتۍ کې چې ناست ؤ د ځان سره بوتله. نورو خلکو هم کشتۍ ونيولې او د هغوی سره روان شول. (٣٧) ناڅاپه يو سخت توفان راغی او څپو کشتۍ داسې ووهله چې نژدې وه ډوبه شي. (٣٨) په دې وخت کې عیسی د کشتۍ په اخر کې خپل سر په بالښت باندې ایښی ؤ او ویده شوی ؤ. شاگردانو هغه راوینس کړ او ورته وېي ویل: «استاذه! ستا سره زمونږ غم نشته، مونږ ډوبېږو؟» (٣٩) هغه راپاڅېد او باد ته يې امر وکړ: «ارام شه.» او څپو ته يې وویل: «ودرېږئ.» نو باد ودرېده او کراره کراري شوه. (٤٠) بیا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «تاسو ولې دومره وپرېږئ؟ ایا تاسو لا اوس هم ایمان نه لرئ؟»

(٤١) هغوی سخت وپرېږدلي وو او يو بل ته يې وویل: «دا لا څوک دی چې باد او څپې يې هم امر مني؟»

عیسی یو پېرياني سړي ته شفا ورکوي

(متي ٨: ٢٨-٣٤ او لوقا ٨: ٢٦-٣٩)

٥ (١) عیسی او شاگردان يې د درياب بلې غاړې ته د جدريان سيمې ته لاړل. (٢) کله چې عیسی د کشتۍ څخه رانښکته شو، نو هلته د يو پېرياني سړي سره چې د هديرې څخه راوتلی ؤ، مخامخ شو. (٣) هغه په هديره کې اوسېده او هېچا نه شو کولای چې حتی هغه په زنځيرونو وتړي او راييسار يې کړي. (٤) ځکه چې څو څو ځلې يې د هغه په پښو او لاسونو کې ځولني او زنځيرونه اچولي وو، خو هرځل يې زنځيرونه شلولي او ځولني يې ماتې کړې وې او داسې قوي سړی نه ؤ چې هغه يې آرام کړی وای. (٥) هغه به شپه او ورځ په قبرونو او غرونو کې گرځېده او

تل به يې چيغې وهلې او خپل ځان به يې په تيرو زخمي کاوه. (٦) کله چې هغه عيسی د لېرې
 څخه وليد نو منډه يې کړه او د هغه په پښو کې پرېوت (٧) او په لوړ اواز يې چيغې ووهلې: «ای
 عيسی، ای د خدای تعالی زويه! زما سره څه کار لري؟ د خدای په خاطر ما مه په عذابوه.» (٨) دا
 ځکه چې عيسی هغه ته ويلي وو: «ای پېرېه، د دې سړي څخه راووخه.» (٩) بيا عيسی د هغه
 څخه پوښتنه وکړه: «ستا نوم څه دی؟» هغه ځواب ورکړ: «زما نوم لښکر دی، ځکه چې زمونږ شمېر
 زيات دی.» (١٠) هغه بيا عيسی ته ډېره زاري وکړه چې هغوی د هغې سيمې څخه ونه شړي.

(١١) په دې وخت کې هلته د غونډۍ په لمنه کې د خوگانو يوه لويه رمه څرېدلې. (١٢) نو پېريانو
 عيسی ته زاري وکړه: «مونږ خوگانو ته ولېږه او اجازه راکړه چې په هغوی کې ورننوځو.» (١٣)
 عيسی هغوی ته اجازه ورکړه او پېريان د هغه سړي څخه ووتل او په خوگانو کې ورننوټل. ټوله رمه
 چې شاوخوا دوه زره خوگان وو، په منډه له کمره څخه ښکته درياب ته ولوېدلې او ډوبه شوه. (١٤) د
 خوگانو ساتونکي وټنټېدل او دا خبر يې د ښار او شاوخوا کليوالي سيمو خلکو ته ورساوه. خلک د
 ښار څخه ووتل ترڅو څه چې پېښ شوي وو، وويني. (١٥) کله چې هغوی عيسی ته راغلل او هغه
 لېونی چې ډېر پېريان په کې وو، وليد چې کالي يې اغوستي وو او ذهن يې بېرته ښه شوی ؤ او هلته
 ناست ؤ، نو هغوی ووبرېدل. (١٦) کومو خلکو چې دا پېښه ليدلې وه او د هغه پېريانو نيولي سړي او
 خوگانو سره چې څه شوي وو هغه يې نورو خلکو ته وويل. (١٧) بيا هغو خلکو عيسی ته زاری
 وکړل چې د دوی د سيمې څخه لاړ شي. (١٨) کله چې عيسی کشتی ته ورختلو نو هغه سړي چې
 مخکې پېريانو نيولي ؤ، عيسی ته زاري وکړه چې اجازه ورته ورکړي چې ورسره لاړ شي. (١٩) خو
 عيسی هغه ته اجازه ورنه کړه او ورته ويلي: «بېرته خپل کور او خپلې کورنۍ ته ورشه او هغوی
 ته ووايه چې څښتن ستا دپاره څومره لوی کار وکړ او څنگه يې په تا باندې رحم وکړ.» (٢٠) نو
 هغه سړی لاړ او څه چې عيسی د هغه دپاره کړي وو د هغو په هکله يې د دکاپولس په سيمه کې
 ټول خلک خبر کړل او هغوی ټول حيران شول.

يوې ښځې ته شفا ورکول او د مړې انجلۍ راژوندي کول

(متي ١١٨: ٢٦ او لوقا ٨: ٤٠-٥٦)

(٢١) کله چې عيسی يوځل بيا په کشتی کې د درياب بلې غاړې ته پورې وت، نو هلته د درياب په

غاړه گڼ شمېر خلک ورڅخه راتاو شول. (۲۲) بيا د کنيسي يو مشر چې يايروس نومېده راغی او کله چې هغه عیسی ولید نو په پښو کې يې پرېوت، (۲۳) ډېره زاري يې ورته وکړه او ويې ويل: «زما کوچنی لور د مرگ په حال کې ده. مهرباني وکړه راشه او خپل لاس په هغې باندې کېږده چې روغه شي او ژوندی پاتې شي.» (۲۴) نو عیسی د هغه سره لاړ.

گڼ شمېر خلک ورسره روان شول او د هرې خوا څخه ورباندې خلک راټول شول. (۲۵) په هغوی کې يوه ښځه وه چې د دولسو کالو راهيسې د وينې بهېدلو په ناروغۍ اخته وه. (۲۶) هغه د ډېرو ډاکترانو له لاسه په تکليف شوې وه او هرڅه چې هغې لرل هغه يې ولگول، خو د دې په ځای چې ښه شي هغه نوره هم بدترېدله. (۲۷) هغې د عیسی په هکله د خلکو خبرې اورېدلې وې، نو په گڼه گوښه کې د شا له خوا راغله او د عیسی چينې ته يې لاس وروړ. (۲۸) هغې د خپل ځان سره ويل: «که زه يوازې د هغه کاليو ته هم لاس وروړم نو روغه به شم.» (۲۹) څنگه چې هغې د هغه کاليو ته لاس وروړ نو سمدلاسه يې وينه ودرېدله او په ځان پوهه شوه چې ناروغي يې ښه شوې ده. (۳۰) په هماغه شېبه کې عیسی پوه شو چې د هغه څخه يو قوت راووت. هغه د خلکو گڼې گوښې ته مخ راواړاوه او ويې ويل: «چا زما کاليو ته لاس وروړ؟» (۳۱) شاگردانو يې ورته وويل: «ته وينې چې خلک څنگه ستا شاوخوا ته راټول شوي دي او بياهم وايې چې چا راته لاس راوړ؟» (۳۲) خو عیسی شاوخوا وکتل چې وگوري دا کار چا کړی دی. (۳۳) خو هغه ښځه پوه شوه چې څه ورباندې شوي دي نو له وېرې رېږدله، راغله او د هغه پښو ته پرېوتله او ټول حال يې ورته ووايه. (۳۴) عیسی هغې ته وويل: «لورې، ته خپل ايمان روغه کړې. په خير لاره شه او د تل دپاره د دې ناروغۍ څخه خلاصه شي.»

(۳۵) عیسی لا خبرې کولې چې د کنيسي د مشر يايروس د کور نه خو کسان راغلل او ويې ويل: «ستا لور مړه شوه. نور ولې استاذ ته تکليف ورکوې؟» (۳۶) عیسی د هغوی خبرو ته غوږ ونه نيوه او د کنيسي مشر ته يې وويل: «مه وپرېره، يوازې ايمان ولره.» (۳۷) بيا هغه له پطروس، يعقوب او د يعقوب ورور يوحنا پرته بل چاته اجازه ورنه کړه چې د هغه سره لاړ شي. (۳۸) کله چې هغوی د کنيسي د مشر کور ته ورسېدل، عیسی د ويرجنو خلکو يوه ډله وليدله او ويې ليدل چې په چيغو چيغو يې ژړا او انگولا کوله. (۳۹) نو عیسی دننه ورغی او هغوی ته يې وويل: «تاسو ولې دا

شورماشور جوړ کړی او ژړاگانې کوی؟ انجلی مړه نه ده بلکې ویده ده.» (٤٠) خو هغوی ورپورې وخنډل. عیسی هغوی ټول له کوره وویستل او د انجلی مور او پلار او خپل درې شاگردان یې د ځان سره کړل او هغې کوتې ته ورننوتل چې انجلی په کې پرته وه. (٤١) عیسی انجلی له لاسه ونیوله او ورته ویې ویل: «طلیتا قومي» یعنې «ای انجلی، تاته وایم راپاڅپړه.» (٤٢) انجلی سمدلاسه راپاڅېدله او روانه شوه. هغه دولس کلنه وه. په دې کار هغوی ډېر حیران شول. (٤٣) خو عیسی هغوی ته په کلکه امر وکړ چې له دې نه باید هېڅوک خبر نه شي او هغوی ته یې وویل: «هغې ته څه شی ورکړئ چې ویې خوري.»

د ناصري خلک عیسی نه مني

(متي ١٣: ٥٣-٥٨ او لوقا ٤: ١٦-٣٠)

٤ عیسی له هغه ځای څخه روان شو او د خپلو شاگردانو سره بېرته خپل ښار ته راغی. (٢) د سبت په ورځ عیسی په کنیسه کې په تعلیم ورکولو پیل وکړ او ډېرو خلکو چې د هغه تعلیم واورېد نو حیران شول او پوښتنه یې وکړه: «دې سړي دا خبرې چېرته زده کړي دي؟ دا څه ډول حکمت دی چې هغه ته ورکړل شوی دی؟ هغه څنگه دا معجزې ښايي؟» (٣) دا هغه نجار، یعنې د مریم زوی او د یعقوب، یوسف، یهودا او شمعون ورور نه دی؟ ایا د هغه خويندې دلته زمونږ سره نه اوسېږي؟» نو هغوی هغه قبول نه کړ. (٤) عیسی هغوی ته وویل: «د یو پیغمبر په هرځای کې درناوی کېږي، خو په خپل وطن، خپلو خپلوانو او خپلې کورنۍ کې یې نه کېږي.» (٥) نو هغه ونه شو کولای چې هلته کومه معجزه وښايي، یوازې په یو څو ناروغانو باندې یې خپل لاس کېښود او هغوی یې روغ کړل. (٦) او عیسی د هغوی په بې ایمانۍ حیران شو.

عیسی دولس شاگردان لېږي

(متي ١٠: ١٥-١٥ او لوقا ٩: ١١-٦)

عیسی کلي په کلي ګرځېده او خلکو ته یې تعلیم ورکاوه.

٧ هغه خپل دولس شاگردان راوغوښتل او هغوی یې دوه دوه تنه ولېږل او هغوی ته یې د پېریانو

د ويستلو اختيار وركړ (۸) او حكم يې ورته وكړ: «د سفر دپاره له يوې امسا پرته بل هېڅ شى د ځان سره وانخلي، نه ډوډى، نه خورجين او نه پيسې. (۹) تاسو كولاى شئ چې خپلى په پنبو كړئ، خو اضافه كالي درسره مه اخلي.» (۱۰) او دا يې هم ورته وويل: «كله چې تاسو كوم كور ته ننوځئ نو تر هغې پورې چې له هغه ښار څخه ځئ، هلته پاتې شئ. (۱۱) او كه چېرې په كوم ځاى كې خلك تاسو قبول نه كړي او يا ستاسو خبرو ته غوږ ونه نيسي، نو له هغه ځاى څخه لاړ شئ او د خپلو پنبو خاورې وځنډئ ترڅو د هغوى په خلاف شاهدي شي.» (۱۲) نو شاگردان لاړل او خلكو ته يې وعظ كاوه چې بايد توبه وباسي. (۱۳) هغوى ډېر پېريان وويستل او د ډېرو ناروغانو سرونه يې د زيتون په تېلو باندې غوړ كړل او هغوى يې روغ كړل.

د تعميد وركوونكي يحيى مړينه

(متي ۱۴: ۱۱-۱۲ او لوقا ۹: ۷-۹)

(۱۴) د دې كارونو څخه هيروديس پاچا خبر شو، ځكه چې د عيسى نوم په هرځاى كې مشهور شوى ؤ، ځينو خلكو ويل: «تعميد وركوونكى يحيى بيا راژوندى شوى دى، نو له دې امله هغه دا قدرت لري چې معجزې وښايي.» (۱۵) نورو به ويل: «هغه الياس نبي دى.» او ځينو به ويل: «دا د پخوانيو پيغمبرانو په شان يو پيغمبر دى.» (۱۶) خو كله چې هيروديس د عيسى د كارونو څخه خبر شو نو ويې ويل: «دا هماغه يحيى دى چې ما يې سر پرې كړى ؤ او اوس بېرته راژوندى شوى دى.» (۱۷) ځكه چې هيروديس په خپله امر كړى ؤ چې يحيى دې ونېول شي، هغه دې وتړل شي او په زندان كې دې واچول شي. هيروديس دا كار د هيروديا په خاطر كړى ؤ. هيروديا د هيروديس د ورور فيليپوس ښځه وه، خو هيروديس ورسره واده كړى ؤ. (۱۸) يحيى به هيروديس ته ويل: «تاته روا نه ده چې د خپل ورور د ښځې سره واده وكړي.» (۱۹) نو دهيروديا په زړه كې د يحيى سره كينه پيدا شوې وه او غوښتل يې چې هغه ووژني، خو هغې دا كار نه شو كولاى، (۲۰) ځكه چې هيروديس د يحيى څخه وېرېده. هغه پوهېده چې يحيى نېك او پاك سړى دى نو د هغه ساتنه يې كوله. چې كله به هغه د يحيى خبرې اورېدلې نو ډېر نارامه كېده، خو بياهم په شوق سره يې د هغه خبرو ته غوږ نيوه.

(۲۱) په پاى كې هيروديا يوه مناسبه موقع پيدا كړه. هيروديس د خپلې زېږېدنې د كليزې د لمانځلو

په خاطر يوه مېلمستيا جوړه كړه او په هغې كې يې خپل لوړ رتبه مامورين، عسكري قوماندانان او د جليل مخور خلك رابللي وو. (٢٢) په دې وخت كې د هيروديا لور دننه راغله او گډا يې وكړه او هيروديس او د هغه مېلمانه يې دومره خوشحاله كړل چې پاچا هغې انجلۍ ته وويل: «هرڅه چې غواړې ويې غواړه، زه به يې دركړم.» (٢٣) او د هغې سره يې قسم وخور: «هرڅه چې زما څخه وغواړې زه به يې دركړم، حتی خپله نيمه پاچاهي هم.» (٢٤) هغه انجلۍ دباندې ووتله او د خپلې مور څخه يې پوښتنه وكړه: «زه ترې څه وغواړم؟» مور يې ځواب وركړ: «د تعميد وركوونكي يحيى سر.» (٢٥) انجلۍ په بېرته بېرته پاچا ته ورغله او د هغه څخه يې غوښتنه وكړه: «زه ستا څخه غواړم چې همدا اوس راته د تعميد وركوونكي يحيى سر په پتنوس كې راکړې.» (٢٦) پاچا ډېر زيات غمجن شو، خو د خپل قسم په خاطر چې د خپلو مېلمنو په مخكې يې خوړلې ؤ ونه غوښتل چې د هغې سره خپل قسم مات كړي. (٢٧) نو پاچا سمدلاسه جلاد ولېږه او حكم يې ورته وكړ چې د يحيى سر راوړي. جلاد لاړ او په زندان كې يې د يحيى سر پرې كړ. (٢٨) او هغه يې په يو پتنوس كې راوړ او هغې انجلۍ ته يې وركړ او هغې خپلې مور ته وركړ. (٢٩) كله چې د يحيى شاگردان له دې نه خبر شول نو هغوى راغلل او د هغه مړى يې يووړ او په قبر كې يې ښخ كړ.

عيسى پنځه زره كسانو ته خواړه وركوي

(متي ١٤: ١٣-٢١ او لوقا ٩: ١٠-١٧ او يوحنا ٦: ١-١٤)

(٣٠) رسولان بېرته عيسى ته راغلل او هرڅه چې هغوى كړي وو او كوم تعليم چې يې وركړى ؤ هغه يې ترې خبر كړ. (٣١) دومره ډېر خلك تلل او راتلل چې عيسى او شاگردانو يې دومره وخت هم نه درلود چې ډوډۍ وخورې، نو عيسى هغوى ته وويل: «راځئ چې يو داسې ځاى ته لاړ شو چې هلته يوازې اوسو او لږ ارام وكړو.» (٣٢) بيا هغوى خپله په كشتۍ كې يو گوښه ځاى ته لاړل. (٣٣) خو ډېرو خلكو هغوى وليدل چې روان وو او هغوى يې وپېژندل او خلكو د ټولو ښارونو نه په پښو باندې هغه ځاى ته ورمندې كړې او د هغوى څخه مخكې هلته ورسېدل. (٣٤) كله چې عيسى د كشتۍ څخه ښكته شو او د خلكو يوه لويه گڼه گونډه يې وليدله نو زړه يې ورباندې وسوځېد، ځكه چې هغوى د بې شپونه پسونو په شان وو. نو هغوى ته يې د ډېرو شيانو په هكله تعليم وركول پيل كړل. (٣٥) كله چې ماښام شو نو شاگردان يې ورته راغلل او ورته وېې ويل: «دا ځاى د دښتې په

شان دی او ناوخته شوې ده. (۳۶) خلک رخصت کړه چې شاوخوا کلیو او بانډو ته لاړ شي او ځانونو ته د خوړلو دپاره کوم څه واخلي.»

(۳۷) خو عیسی وویل: «تاسو خپله هغوی ته څه ورکړئ چې ویې خوري.» هغوی ورته وویل: «ایا مونږ لاړ شو او هغوی ته د سپینو زرو په دوه سوه سکو ډوډۍ واخلو او ورپه یې کړو چې ویې خوري؟» (۳۸) عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ستاسو سره څومره ډوډۍ شته؟ لاړ شی او ویې گورئ.» کله چې هغوی ولیدل نو هغه ته یې وویل: «زمونږ سره پنځه ډوډۍ دي او دوه ماهیان.» (۳۹) بیا عیسی خپلو شاگردانو ته امر وکړ چې خلک ډله ډله په شنو واښو باندې کښېښوي. (۴۰) نو خلک په قطارونو کې ډله ډله کښېناستل او په هره ډله کې سل سل او پنځوس پنځوس تنه وو. (۴۱) بیا عیسی هغه پنځه ډوډۍ او دوه ماهیان راواخیستل، اسمان ته یې وکتل، د خدای شکر یې وویست او ډوډۍ یې ماتې کړې. هغه یې شاگردانو ته ورکړې چې په خلکو یې ووېشي. هغه همدارنگه هغه دوه ماهیان هم په هغوی ووېشل. (۴۲) هغوی ټولو وخورل او ماړه شول. (۴۳) شاگردانو د پاتې شویو ډوډیو او ماهیانو څخه دولس ټوکری ډکې کړې. (۴۴) کومو خلکو چې ډوډۍ خوړلې وه شمېر یې پنځه زره سړیو ته رسېده.

عیسی د اوبو دپاسه گرځي

(متي ۱۴: ۲۲-۲۳ او یوحنا ۶: ۱۵-۲۱)

(۴۵) بیا عیسی خپل شاگردان مجبور کړل چې کشتۍ ته وخېژي او د هغه څخه مخکې د دریاب بلې غاړې بیت صیدا ته لاړ شي. عیسی هلته پاتې شو ترڅو خلک رخصت کړي. (۴۶) کله چې عیسی د هغوی سره خدای پاماني وکړه نو په خپله غره ته وخوت چې دعا وکړي. (۴۷) کله چې ماښام شو نو د شاگردانو کشتۍ د دریاب په منځ کې وه او عیسی په وچه کې یوازې پاتې ؤ. (۴۸) عیسی ولیدل چې شاگردان یې په ډېر زحمت سره کشتۍ بوځي، ځکه چې باد ورته مخامخ ؤ. سهار وختي چې لا تیاره وه عیسی د اوبو دپاسه گرځېده او شاگردانو ته ورغی. هغه غوښتل چې د هغوی له څنګه تېر شي، (۴۹) خو کله چې شاگردانو هغه ولید چې د اوبو دپاسه روان دی نو فکر یې وکړ چې دا د مرو ارواح ده نو چیغې یې کړې، (۵۰) ځکه چې هغوی ټولو هغه ولید او سخت ووېرېدل. خو عیسی سمدلاسه د هغوی سره خبرې وکړې او ویې ویل: «زړور اوسئ، زه یم، مه وېرېئ.» (۵۱) بیا هغه د

هغوی سره کشتی ته وخوت او باد ودرېده او هغوی ډېر زیات حیران شول. (۵۲) خو د هغوی زړونه سخت شوي وو، ځکه چې هغوی د ډوډی د معجزې په معنی پوه نه شول.

عیسی په جنیسارت کې ناروغانو ته شفا ورکوي

(متي ۱۴: ۳۴-۳۶)

(۵۳) هغوی د دریاب څخه پورې وتل، د جنیسارت سیمې ته ورسېدل او کشتی یې هلته ودروله. (۵۴) کله چې هغوی له کشتی څخه نښکته شول نو خلکو سمدلاسه عیسی وپېژنده، (۵۵) او هغوی په منډه منډه شاوخوا ټولو سیمو ته لاړل او چېرته چې به خلکو وویل چې عیسی په هغه ځای کې دی نو هغوی به خپل ناروغان ورته په کتونو کې راوړل. (۵۶) عیسی به چې هر کلي، ښار او بانډې ته تللو نو خلکو به ورته بازارونو ته خپل ناروغان وړل او زاری به یې ورته کولې چې ناروغانو ته دومره اجازه ورکړي چې لږ تر لږه د هغه لمنې ته لاس وروړي او هر چا چې به لاس وروړ نو هغه به روغېده.

د خدای حکمونه د نیکونو د روایتونو نه لوړ دي

(متي ۱۵: ۱۱-۹)

۷ (۱) ځینې فریسیان او د شریعت عالمان چې له اورشلیم څخه راغلي وو، د عیسی نه گردچاپېره راټول شول. (۲) هغوی ولیدل چې د هغه ځینو شاگردانو په ناپاکو لاسونو ډوډی خوړله.

(۳) فریسیانو او ټولو یهودیانو به تر هغې پورې ډوډی نه خوړله ترڅو پورې چې خپل لاسونه به یې د خپلو نیکونو د روایتونو له مخې نه وو وینځلي. (۴) کله چې به هغوی د بازار څخه راتلل نو تر هغې پورې چې غسل به یې نه وکړی، هېڅ شی به یې نه خوړل. او د نورو ډېرو رواجونو څخه به یې پیروي کوله لکه د پیالو، د پگونو او مسي لوبو وینځل.

(۵) نو فریسیانو او د شریعت عالمانو د عیسی څخه پوښتنه وکړه: «ستا شاگردان ولې زمونږ د

نیکونو په رواجونو باندې عمل نه کوي، بلکې په ناپاکو لاسونو ډوډی خوري؟»

٦ عیسیٰ ځواب ورکړ: «اشعیا نبي په حقه و چې ستاسو منافقانو په هکله یې پېشگويي کوله، لکه څنگه چې هغه لیکلي وو: دا خلک په خوله زما عزت کوي خو زړونه یې زما نه لېرې دي. (٧) د هغوی عبادت گټه نه لري، ځکه چې هغوی د خدایي حکمونو په ځای د انساني حکمونو تعلیم ورکوي.»

٨ «نو تاسو د خدای حکمونه پریني دي او په انساني روایتونو باندې عمل کوئ.» (٩) عیسیٰ هغوی ته دا هم وویل: «تاسو د خدای د حکمونو د ردولو دپاره بڼه لاره موندلې، ترڅو په خپلو رواجونو باندې عمل وکړئ. (١٠) ځکه موسی ويلي دي چې د خپل مور او پلار عزت کوه او هرڅوک چې خپل مور او پلار ته نېکنځلې وکړي، باید ووژل شي. (١١) خو تاسو وایئ چې که چېرې څوک خپل مور او پلار ته ووايي چې زه ستاسو سره مرسته نه شم کولای، ځکه کوم څه چې باید تاسو ته مې درکړي وای ما نذر منلی دی چې هغه د خدای په نوم ورکړم، نو په دې ډول تاسو هغه نور نه پرېږدئ چې د خپل مور او پلار سره مرسته وکړي. (١٢) نو د خپل دود او دستور په خاطر د خدای کلام ته ارزښت نه ورکوئ. او تاسو داسې نور ډېر کارونه هم کوئ.»

هغه شیان چې د انسان د ناپاکۍ سبب گرځي

(متي ١٥: ١٠-٢٠)

١٤ عیسیٰ یوځل بیا خلک راوغوښتل او ورته وېي وویل: «تاسو ټول زما خبرو ته غوږ ونیسئ او ځان ورباندې پوه کړئ. (١٥) هېڅ داسې شی نشته چې انسان یې وخورې او ورباندې ناپاکه شي، خو کومې بدې خبرې چې د انسان د زړه څخه راوځي هغه انسان ناپاکه کوي. (١٦) که څوک غوږونه لري نو هغه دې واورې.»

١٧ کله چې عیسیٰ د خلکو څخه رخصت شو او کور ته ننوت، نو شاگردانو یې د دې مثال په هکله د هغه څخه پوښتنه وکړه. (١٨) عیسیٰ هغوی ته وویل: «ایا تاسو هم د نورو په شان ناپوهه یئ؟ ایا نه پوهېږئ چې کوم شی چې له بهر نه د انسان وجود ته ننوځي، نه شي کولای هغه ناپاکه کړي. (١٩) ځکه چې دا خواړه د هغه زړه ته نه ننوځي بلکې د هغه خټې ته ځي او وروسته بیا د بدن څخه وځي.» په دې خبرې عیسیٰ ټول خواړه حلال اعلان کړل.

٢٠) او هغه زياته كړه: «خه چې د انسان له دننه راوځي هغه ورباندې ناپاكه كيږي. (٢١) خكه چې د انسان د زړه څخه بد خيالونه، جنسي بد اخلاقي، غلا، قتل، (٢٢) زناكارې، حرص، بدي، تگي، شهوت پرستي، بڅيلې، تور لگول، غرور او بې عقلي راوځي. (٢٣) دا ټول بد شيان له دننه څخه راوځي او انسان ناپاكه كوي.»

د يوې غير يهودي بڼځي ايمان

(متي ١٥: ٢١-٢٨)

٢٤) بيا عيسي له هغه ځاى څخه روان شو او د صور سيمي ته لاړ. هغه يو كور ته ورغى او نه يې غوښتل چې څوك ورباندې پوه شي چې هغه هلته دى، خو ويې نه شو كولاى چې پټ پاتې شي. (٢٥) سمدلاسه يوه بڼځه چې لور يې پېريانو نيولې وه د عيسى نه خبره شوه او راغله او د هغه په پښو كې پر بوتله. (٢٦) هغه بڼځه يوناني وه او د سوريې د فينيقيې په سيمه كې زېږېدلې وه. هغې عيسى ته زاري وكړه چې د لور څخه يې پېريان وباسي. (٢٧) خو عيسى هغې ته وويل: «پرېږده چې لومړى ماشومان ماږه شي، دا سمه نه ده چې څوك دې د ماشوم ډوډى واخلي او سپيو ته يې واچوي.» (٢٨) هغې ځواب وركړ: «هو، بناغليه! خو د كور سبي هم د ماشومانو د ډوډى پاتې شونې خوري.» (٢٩) بيا عيسى هغې ته وويل: «دا چې بڼه ځواب دې ووايه نو خپل كور ته لاړه شه، ستا د لور څخه پېريان وتلي دي.» (٣٠) كله چې هغه بڼځه بېرته كور ته لاړه نو ويې ليدل چې لور يې په كټ كې پرته وه او پېريان ترې وتلي وو.

عيسى يو كورن سړي ته شفا وركوي

٣١) بيا عيسى د صور له سيمي څخه راستون شو او د صيدون او دكاپولس په لاره د جليل درياب ته لاړ. (٣٢) په هغه ځاى كې ځينو خلكو هغه ته يو سړى چې كورن ؤ او ژبه يې هم بندېدلې، راوست. هغوى ورته زاري وكړه چې په هغه سړي باندې خپل لاس كېږدي. (٣٣) نو عيسى هغه سړى د خلكو د گڼې گونې څخه يوې خواته بوتله او خپلې گوتې يې د هغه په غوږونو كې كېښودلې، بيا يې گوتې په لارو لمدې كړې او ژبه يې ورته لمس كړه. (٣٤) بيا عيسى اسمان ته وكتل، اوسېلى يې وويست او هغه ته يې وويل: «افتح» يعنې «خلاص شى.»

٣٥ سمدلاسه د هغه سړي غوږونه خلاص شول، د ژبې بندېدل يې ښه شول او په عادي توگه يې خبرې كول پيل كړې. ٣٦ عيسى هغوى ته امر وكړ چې په دې هكله هېچا ته څه ونه وايي، خو هرڅومره چې عيسى هغوى د دې كار څخه منع كول، همدومره به هغوى دا خبره نوره هم خپروله. ٣٧ خلك ډېر زيات حيران شوي وو او ويل يې: «د هغه ټول كارونه حيرانوونكي دي. حتى هغه كانه روغ كړل چې واورې او گونگيان يې روغ كړل چې خبرې وكړي.»

عيسى څلور زره كسانو ته خواږه وركوي

(متي ١٥: ٣٢-٣٩)

١ په هغو ورځو كې يوځل بيا گڼ شمېر خلك راټول شول او د هغوى سره د خوړلو دپاره هېڅ شى نه ؤ، نو عيسى خپل شاگردان راوغوښتل او ورته ويې ويل: ٢ «په دې خلكو باندې زما زړه سوځي، ځكه چې درې ورځې كيږي هغوى زما سره دي او هېڅ شى ورسره نشته چې ويې خوري. ٣ كه چېرې هغوى خپلو كورونو ته وږي رخصت كړم نو په لاره كې به يې حاله شي، ځكه چې په هغوى كې ځينې يې د لېرې ځايونو څخه راغلي دي.»

٤ شاگردانو يې ځواب وركړ: «په دې دښته كې څوك دومره خلكو ته ډوډى وركولاى شي؟»

٥ عيسى پوښتنه وكړه: «تاسو سره څو ډوډى دي؟» هغوى ځواب وركړ: «اووه ډوډى.»

٦ نو عيسى خلكو ته وويل چې په ځمكه كښېني. بيا يې هغه اووه ډوډى راواخيستلې، د خداى شكر يې وويست، ډوډى يې ماتې كړې او شاگردانو ته يې وركړلې چې په خلكو باندې يې وپوشي او شاگردانو همداسې وكړل. ٧ د هغوى سره يو څو واړه ماهيان هم وو. عيسى په هغو هم شكر وويست او شاگردانو ته يې وويل چې هغه هم وپوشي. ٨ خلكو هغه وخوړل او ټول ورباندې ماږه شول او د ډوډى د پاتې شويو ټوټو نه اووه ټوكړى ډكې شوې. ٩ په هغه ځاى كې نژدې څلور زره كسان وو. عيسى هغوى رخصت كړل، ١٠ او سمدلاسه د خپلو شاگردانو سره په كشتۍ كې سپور شو او د دلمانوته سيمې ته لاړ.

د فریسیانو له خوا د معجزې غوښتنه

(متی ۱۶: ۱۱-۴)

۱۱ فریسیان راغلل او د عیسی سره یې بحث پیل کړ او د دې دپاره چې هغه وازمایي نو د هغه څخه یې وغوښتل چې دوی ته یوه اسماني معجزه وښايي. ۱۲ هغه یو سوړ اوسپلی وویست او ویې ویل: «د دې زمانې خلک ولې معجزه غواړي؟ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دې خلکو ته به هېڅ یوه معجزه ونه ښودل شي.» ۱۳ بیا عیسی هغوی پرېښودل او بېرته په کشتی کې کښېناست او د دریاب بلې غاړې ته لاړ.

د فریسیانو او هیروودیس د تعلیم څخه لېرې اوسئ

(متی ۱۶: ۱۵-۱۲)

۱۴ شاگردانو دا هېر کړي وو چې د ځان سره ډوډۍ یوسي او په کشتی کې د هغوی سره یوازې یوه ډوډۍ وه. ۱۵ عیسی هغوی ته امر وکړ او ویې ویل: «پام کوئ، د فریسیانو او هیروودیس د خمیرې نه به ځانونه ساتئ.» ۱۶ نو شاگردانو په خپل منځ کې سره بحث شروع کړ او ویې ویل: «هغه ځکه دا خبره کوي چې زمونږ سره ډوډۍ نشته.»

۱۷ عیسی پوه شو چې هغوی څه وایي، نو د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «تاسو ولې په دې هکله بحث کوئ چې ډوډۍ درسره نشته؟ ایا تاسو تر اوسه خبر نه یئ او نه پوهېږئ؟ ایا ستاسو زړونه سخت شوي دي؟ ۱۸ تاسو سترگې لرئ خو لیدلې نه شئ او غوږونه لرئ خو اورېدلې نه شئ؟ ایا تاسو ته په یاد نه دي ۱۹ چې کله ما پنځه ډوډۍ په پنځه زره کسانو ووېشلې نو تاسو د هغې ډوډۍ د پاتې شویو ټوټو څخه څو ټوکری ډکې کړې؟» هغوی وویل: «دولس ټوکری.» ۲۰ نو عیسی پوښتنه وکړه: «چې کله مې اووه ډوډۍ په څلورو زرو کسانو ووېشلې، د هغو د پاتې شویو ټوټو څخه مو څو ټوکری ډکې کړې؟» هغوی وویل: «اووه ټوکری.» ۲۱ نو عیسی وویل: «تاسو لا تر اوسه هم نه پوهېږئ؟»

عیسی په بیت صیدا کې یو پروند ته شفا ورکوي

٢٢ عیسی او شاگردان یې بیت صیدا ته ورسېدل. هلته ځینو خلکو عیسی ته یو پروند سپری راوست او هغه ته یې زاري وکړه چې په هغه باندې خپل لاس کېږدي. ٢٣ عیسی هغه پروند له لاسه ونيوه او د کلي څخه یې دباندې بوت. بیا یې د هغه په سترگو باندې لارې پورې کړې او خپل لاسونه یې ورباندې کېښودل او پوښتنه یې ترې وکړه: «یا څه شی وینې؟» ٢٤ د هغه سترگې بینا شوې او ویې ویل: «هو، زه خلک وینم چې گرځي او راگرځي، خو هغوی راته د ونو په شان ښکاري.» ٢٥ عیسی یوځل بیا د هغه په سترگو باندې خپل لاسونه کېښودل او هغه بیخي بینا شو، د سترگو نظر یې بېرته جوړ شو او هرڅه یې ښه لیدلی شول. ٢٦ عیسی هغه خپل کور ته رخصت کړ او ورته ویې ویل: «ته کولای شې چې بېرته خپل کور ته لاړ شې، خو په کلي کې مه گرځه.»

د عیسی په هکله د پطروس اقرار

(متي ١٦: ١٣ - ٢٠ او لوقا ٩: ١٨ - ٢١)

٢٧ بیا عیسی او شاگردان یې د قیصریې فیلیپوس شاوخوا کلیو ته لاړل. هغه په لاره کې د خپلو شاگردانو څخه پوښتنه وکړه: «خلک څه وایي چې زه څوک یم؟» ٢٨ هغوی ځواب ورکړ: «ځینې وایي چې ته تعمیم ورکوونکی یحیی یې، ځینې وایي چې الیاس نبي یې او نور وایي چې د پیغمبرانو څخه یو پیغمبر یې.» ٢٩ بیا عیسی پوښتنه وکړه: «تاسو څه وایئ چې زه څوک یم؟» پطروس ځواب ورکړ: «ته مسیح یې.» ٣٠ بیا عیسی هغوی ته په کلکه حکم وکړ چې د هغه په هکله دې هېچا ته څه ونه وایي.

عیسی د خپلو کړاوونو او مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ١٦: ٢١ - ٢٨ او لوقا ٩: ٢٢ - ٢٧)

٣١ بیا عیسی خپلو شاگردانو ته تعلیم ورکول پیل کړ چې د انسان زوی به خامخا زیات کړاوونه وزغمي او د یهودیانو د مشرانو، مشرانو کاهنانو او د شریعت د عالمانو له خوا به رد کړای شي او وبه وژل شي او په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي. ٣٢ هغه په دې هکله ښکاره خبرې وکړې. نو

پطروس هغه گوبنه کړ او د داسې خبرو نه یې منع کړ. (۳۳) خو عیسی مخ راواړاوه او خپلو شاگردانو ته یې وکتل او پطروس یې ورتلو او ورته ویې ویل: «زما له مخې نه لېرې شه شیطان! ته د انسانانو په شان فکر کوې، نه د خدای په شان.»

(۳۴) بیا عیسی خلک او خپل شاگردان راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: «که څوک وغواړي چې زما د پیروانو څخه اوسي، نو باید د خپل ځان څخه تېر شي، خپل صلیب دې راواخلي او ما پسې دې راځي. (۳۵) ځکه څوک چې وغواړي خپل ځان وساتي نو هغه به له لاسه ورکړي، خو که څوک زما او زما د زېري په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکړي نو هغه به وژغوري. (۳۶) د یو چا دپاره به څه گټه وي چې ټوله نړۍ لاسته راوړي خو خپل ځان له لاسه ورکړي؟ (۳۷) انسان د خپل ژوند په بدل کې څه شی ورکولای شي؟ (۳۸) که چېرې څوک په دې بې ایمانه او گناهکاره زمانه کې په ما او یا زما په کلام شرمیږي، نو د انسان زوی به هم کله چې د خپل پلار په جلال کې د سپېڅلو فرښتو سره راځي، په هغه وشرمیږي.»

۹ (۱) عیسی زیاته کړه: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دلته ځینې داسې خلک ولاړ دي چې تر هغې پورې به مړه نه شي ترڅو یې د خدای پاچاهي چې په قدرت سره به راشي لیدلې نه وي.»

د عیسی د خپرې بدلېدل

(متي ۱۷: ۱-۱۳ او لوقا ۹: ۱۲۸-۳۶)

(۲) شپږ ورځې وروسته عیسی پطروس، یعقوب او یوحنا د ځان سره واخیستل او یو لوړ غره ته یې بوتل چې هلته یوازې اوسي. هلته د هغوی په مخکې د عیسی خپره بلکل بدله شوه. (۳) او د هغه کالي سپین وځلېدل، داسې سپین چې د ځمکې په مخ هېچا داسې نه شو سپینولی. (۴) بیا هغوی الیاس نبي او موسی ولیدل چې د عیسی سره یې خبرې کولې. (۵) پطروس عیسی ته وویل: «استاذه! څومره بڼه ده چې مونږ دلته یو. راځئ چې درې خېمې جوړې کړو: یوه تاته، یوه موسی ته او یوه الیاس ته.» (۶) پطروس نه پوهېده چې څه وایي، ځکه چې هغوی ټول وېرېدلې وو.

٧) بيا يوه ورېځ رانېكاره شوه او په هغوى باندې يې سيورى وكړ او د هغې ورېځې څخه يو اواز راغى چې ويل يې: «دا زما گران زوى دى، هغه ته غوږ ونيسئ.» ٨) هغوى سمدلاسه شاوخوا ته وكتل خو هېڅوك يې ونه ليدل، يوازې عيسى د هغوى سره و.

٩) كله چې هغوى د غره څخه رانېكته كېدل نو عيسى هغوى ته امر وكړ: «څه چې مو ليدلي دي د هغو په هكله تر هغه وخته پورې هېچا ته څه مه وايئ ترڅو پورې چې د انسان زوى بېرته د مړو څخه راژوندى شوى نه وي.» ١٠) هغوى دا خبره د خپل ځان سره وساتله او په خپلو كې يې سره بحث كاوه چې د مړو څخه د بيا راژوندي كېدلو معنى څه ده. ١١) نو هغوى د عيسى نه پوښتنه وكړه: «د شريعت عالمان ولې وايي چې لومړى بايد الياس نبي راشي؟» ١٢) عيسى ځواب وركړ: «هو خامخا، الياس به لومړى راځي چې هرڅه سم كړي. خو بيا ولې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي چې د انسان زوى به ډېر كړاوونه وزغمي او په سپك نظر به ورته وكتل شي؟» ١٣) خوزه تاسو ته واييم چې الياس راغلى دى او لكه څنگه چې د هغه په هكله ليكل شوي دي، خلكو چې هرڅه غوښتل د هغه سره يې وكړل.»

عيسى يو پېرانو نيولي هلک ته شفا وركوي

(متي ١٧: ١٤ - ٢١ او لوقا ٩: ٣٧ - ٤٣)

١٤) كله چې عيسى او د هغه درې شاگردان بېرته راغلل نو ويې ليدل چې گڼ شمېر خلك د هغوى شاوخوا ولاړ دي او د شريعت عالمان د هغوى سره بحث كوي. ١٥) څنگه چې خلكو عيسى وليد نو ډېر حيران شول او په منډه منډه يې ستړي مشي ته ورغلل. ١٦) عيسى د شاگردانو څخه پوښتنه وكړه: «د څه شي په هكله د هغوى سره بحث كوي؟» ١٧) د گڼې گونې له منځ نه يو سړي ځواب وركړ: «استاذ، ما خپل زوى تاته راوستلى دى. هغه پېريانو نيولى او خبرې نه شي كولاى.» ١٨) كله چې په هغه باندې پېريان راشي نو په ځمكه يې راولي او د خولې څخه يې ځگونه روان وي، خپل غاښونه چيچي او بدن يې څرخ شي. ستا د شاگردانو څخه مې وغوښتل چې پېريان ترې وباسي خو هغوى ونه شو كولاى.»

١٩) عيسى په ځواب كې وويل: «اى د دې زمانې بې ايمانان نسله! ترڅو پورې به زه ستاسو سره

يم؟ ترڅو پورې به تاسو ته حوصله كوم؟ هغه هلک ماته راولئ.» (۲۰) نو هغوی هغه هلک عیسی ته راوست. څنگه چې پېري عیسی ولید نو سمدلاسه په هلک باندې حمله راغله. هغه په ځمکه راولوېد، اخوا دې خوا رغړېده او د خولې څخه یې ځگونه راووتل. (۲۱) عیسی د هلک د پلار څخه پوښتنه وکړه: «خومره موده کیږي چې هلک په دې حال دی؟» هغه ځواب ورکړ: «د کوچنیوالي راهیسې. (۲۲) خو څو ځلې یې هغه په اور او په اوبو کې غورځولی دی چې ویې وژني. خو که ته څه کولای شي نو په مونږ رحم وکړه او مرسته راسره وکړه.» (۲۳) عیسی وویل: «ته ولې وايې چې که ته څه کولای شي؟ هرڅوک چې ایمان ولري د هغه دپاره هرڅه ممکن دي.» (۲۴) سمدلاسه د هلک پلار چیغې کړې: «زه ایمان لرم، خو ایمان مې کمزوری دی. زما سره مرسته وکړه چې قوي شي.» (۲۵) کله چې عیسی ولیدل د خلکو ګڼه ګڼه زیاتیري نو هغه پېری ورپلو او ورته ویې ویل: «ای ګونګ او کون پېریه، زه تاته امر كوم چې د هغه څخه راووخه او بیا هېڅکله مه ورننوخه.» (۲۶) پېري چیغې کړې او هلک ته یې سخت ټکان ورکړل او بیا ترې ووت. هلک د مړي په شان ښکاره کېده او ډېرو به ویل: «هغه مړ دی.» (۲۷) خو عیسی هغه له لاسه ونيوه او هغه یې راپورته کړ او هلک ودرېده.

(۲۸) عیسی کور ته لاړ او کله چې هلته نور څوک نه وو شاگردانو یې ترې پوښتنه وکړه: «مونږ ولې ونه شو کولای چې هغه پېری وباسو؟» (۲۹) عیسی ځواب ورکړ: «دا ډول پېریان یوازې په دعا کولو وتلی شي.»

عیسی یوځل بیا د خپل مرګ په هکله خبرې کوي

(متي ۱۷؛ ۲۲؛ ۲۳ او لوقا ۹؛ ۴۳ - ۴۵)

(۳۰) عیسی او شاگردان یې له هغه ځای څخه لاړل او د جلیل په لاره یې خپل سفر ته دوام ورکړ. عیسی دا نه غوښتل چې څوک ترې خبر شي چې هغه چېرته دی، (۳۱) ځکه چې هغه خپلو شاگردانو ته تعلیم ورکاوه او هغوی ته یې ویل: «د انسان زوی به خلکو ته په لاس ورکړل شي او هغوی به یې ووژني خو درې ورځې وروسته به بیا راژوندی شي.» (۳۲) خو هغوی پوه نه شول چې د دې خبرې معنی څه ده او وېرېدل چې پوښتنه ترې وکړي.

د ټولو نه لوی څوک دی؟

(متي ۱۸: ۱-۵ او لوقا ۹: ۴۶-۴۸)

۳۳) بیا هغوی کپرناحوم ته راغلل او کله چې عیسی کور ته ننوت نو د خپلو شاگردانو څخه یې پوښتنه وکړه: «په لاره کې مو د څه شي په هکله بحث کاوه؟» ۳۴) خو هغوی ځواب ورنه کړ، ځکه چې هغوی په لاره کې په دې باندې یو د بله سره بحث کاوه چې په ټولو کې لوی څوک دی. ۳۵) عیسی کښېناست او دولس شاگردان یې راوغوښتل او ورته وېې ویل: «که څوک غواړي چې اول شي نو هغه دې خپل ځان د ټولو نه وروسته کړي او د ټولو خدمتگار دې شي.» ۳۶) بیا هغه یو ماشوم راوست او د هغوی په منځ کې یې ودراره. هغه یې په غېږ کې ونیوه او هغوی ته یې وویل: ۳۷) «هرڅوک چې زما په نوم داسې یو ماشوم قبول کړي نو هغه زه قبول کړی يم او هرڅوک چې ما قبول کړي نو هغه یوازې زه نه بلکې هغه څوک یې قبول کړی دی چې زه یې رالېږلی يم.»

څوک چې زموږ مخالف نه دی نو هغه زموږ ملگری دی

(لوقا ۹: ۴۹-۵۰)

۳۸) یوحنا عیسی ته وویل: «استاذ، موږ یو سړی ولید چې ستا په نوم یې پېریان ویستل خو موږ هغه د دې کار څخه منع کړ، ځکه چې هغه زموږ د ډلې څخه نه و.» ۳۹) خو عیسی ورته وویل: «هغه مه منع کوی، ځکه داسې څوک نشته چې زما په نوم معجزه وښايي او بیا وکولای شي چې ما پسې بد ووايي.» ۴۰) ځکه څوک چې زموږ په خلاف نه دی هغه زموږ سره دی. ۴۱) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هرڅوک چې تاسو ته په دې خاطر چې د مسیح پیروان یې یوه پیاله اوبه درکړي نو هغه به یې اجره پاتې نه شي.

د گناه په خلاف خبرداری

(متي ۱۸: ۶-۹ او لوقا ۱۷: ۱-۲)

۴۲) که چېرې څوک د دې خلکو څخه چې د ماشوم په شان په ما باندې ایمان لري کوم یو بې لارې کړي، نو د هغه دپاره به دا ښه وي چې د ژرندي پل ورته په غاړه کې واچول شي او درياب

ته وغورځول شي. (٤٣) که چېرې ستا لاس ستا د گناه سبب وگرځي نو هغه پرې کره، ځکه چې ستا دپاره به دا ښه وي چې د يو لاس سره تلپاتې ژوندون ته لاره پيدا کړي، نه دا چې د دوو لاسونو سره دوزخ ته لار شي يعنې هغه اور ته چې هېڅکله نه مړ کيږي، [(٤٤) هغه ځای ته چې چينجي يې نه مړه کيږي او اور يې نه مړ کيږي.] (٤٥) که چېرې ستا پښه ستا د گناه سبب وگرځي نو هغه پرې کره. ځکه چې دا ښه ده چې د يوې پښې سره تلپاتې ژوندون ته لاره پيدا کړي، نه دا چې دواړه پښې دې روغې وي او دوزخ ته واچول شي، [(٤٦) هغه ځای ته چې چينجي يې نه مړه کيږي او اور يې نه مړ کيږي.] (٤٧) او که چېرې ستا سترگه ستا د گناه سبب شي نو هغه وباسه، ځکه چې ستا دپاره به دا ښه وي چې د يوې سترگې سره د خدای پاچاهۍ ته ننوځي، نه دا چې د دواړو سترگو سره دوزخ ته وغورځول شي، (٤٨) هغه ځای ته چې چينجي يې نه مړه کيږي او اور يې نه مړ کيږي.

(٤٩) ځکه چې هرڅوک به په اور باندې پاکيږي. [په ټولو نذرانو باندې بايد مالگه واچول شي.]
 (٥٠) مالگه ښه شی دی، خو که مالگه خپل خوند له لاسه ورکړي نو هغه به څنگه بهرته خپل خوند پيدا کړي؟ په خپلو ځانونو کې د مالگې خاصيت ولري او يو د بله سره په سوله کې ژوند تېروي.»

د طلاق په هکله د عیسیٰ تعلیم

(متي ١٩: ١١-١٢ او لوقا ١٦: ١٨)

١٠ (١) بیا عیسیٰ له هغه ځای نه روان شو او د یهودیې سیمې ته چې د اردن د سیند بلې غاړې پرته ده، لاړ. یوځل بیا گڼ شمېر خلک ورته راغلل او د خپل عادت له مخې یې هغوی ته تعلیم ورکول پیل کړ.

(٢) ځینې فریسیان راغلل او د دې دپاره چې هغه وازمائي نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا دا روا ده چې یو سړی دې خپله ښځه طلاقه کړي؟» (٣) عیسیٰ په ځواب کې د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «موسیٰ په دې هکله تاسو ته څه حکم کړی دی؟» (٤) هغوی وویل: «موسیٰ اجازه ورکړې ده چې یو سړی کولای شي خپلې ښځې ته طلاقنامه ورکړي او هغه پرېږدي.» (٥) خو عیسیٰ هغوی ته

وويل: «موسی دا حکم د دې دپاره تاسو ته وليکه چې ستاسو زېږونه سخت وو. (٦) خو د نړۍ د پيدايښت نه داسې وو: (خدای انسانان نر او ښځه پيدا کړل. (٧) له همدې امله سړی خپل مور او پلار پرېږدي او د خپلې ښځې سره يوځای شي (٨) او دواړه يو بدن شي. نو هغوی به نور دوه تنه نه بلکې يو تن وي. (٩) نو څرنگه چې خدای هغوی سره يوځای کړي دي، انسان بايد هغوی سره جدا نه کړي.»

(١٠) کله چې هغوی بېرته کور ته ننوتل، نو شاگردانو د دې موضوع په هکله د عیسی څخه پوښتنه وکړه. (١١) هغه ورته وويل: «هرڅوک چې خپله ښځه طلاقه کړي او د بلې ښځې سره واده وکړي نو هغه د خپلې لومړنۍ ښځې په وړاندې زنا کوي. (١٢) په همدې ډول که يوه ښځه خپل مېړه ته طلاق ورکړي او د بل سړي سره واده وکړي نو هغه هم زنا کوي.»

عیسی ماشومانو ته برکت ورکوي

(متي ١٩: ١٣-١٥ او لوقا ١٨: ١٥-١٧)

(١٣) خلکو عیسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس په هغوی باندې کېږدي، خو شاگردانو هغوی ورتل. (١٤) خو کله چې عیسی وليدل چې هغوی څه کوي نو خفه شو او خپلو شاگردانو ته يې وويل: «ماشومان پرېږدئ چې ماته راشي، هغوی مه منع کوئ، ځکه چې د خدای پاچاهي د همداسې خلکو ده. (١٥) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم هرڅوک چې د خدای پاچاهي د يو ماشوم په څېر ونه مني نو هغه به هېڅکله هم وردننه نه شي.» (١٦) بیا عیسی ماشومان په غېږ کې ونيول او خپل لاس يې د هغوی په سرونو باندې کېښود او هغوی ته يې برکت ورکړ.

شتمن خلک او د خدای پاچاهي

(متي ١٩: ١٦-٣٠ او لوقا ١٨: ١٨-٣٠)

(١٧) کله چې عیسی په خپله لاره روان ؤ نو يو سړي رامنډه کړه او د هغه په مخکې په گوندو شو او پوښتنه يې ترې وکړه: «ای نېک استاذه! زه بايد څه وکړم ترڅو تلپاتې ژوندون وگټم؟» (١٨) عیسی هغه ته وويل: «ولې ماته نېک وايي؟ بې له خدايه بل هېڅوک نېک نه دی. (١٩) ته په حکمونو

باندې پوهېږي: زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلامه کوه، په دروغو شاهدي مه ورکوه، ټگي مه کوه او د خپل مور او پلار عزت کوه.» (۲۰) هغه سړي ځواب ورکړ: «استاذه، ما د ځوانۍ له وخته په دې ټولو حکمونو باندې عمل کړی دی.» (۲۱) عیسی هغه ته وکتل او په هغه باندې یې مینه راغله او ورته ویې ویل: «په تا کې د یو شي کمی شته، لار شه او هرڅه چې لرې هغه خرڅ کړه او پیسې یې غریبانو ته ورکړه نو ته به په اسمان کې خزاني ولرې او بیا راشه او زما پیروي وکړه.» (۲۲) په دې خبره د هغه څېره بدله شوه او غمجن لار، ځکه چې هغه ډېر شتمن سړی ؤ.

(۲۳) عیسی شاوخوا ته وکتل او خپلو شاگردانو ته یې وویل: «شتمنو خلکو ته د خدای په پاچاهۍ کې ننوتل څومره گران کار دی.» (۲۴) شاگردان د هغه په خبرو حیران شول، خو عیسی یوځل بیا هغوی ته وویل: «ای بچیانو، د خدای پاچاهۍ ته ننوتل څومره گران کار دی.» (۲۵) د ستنې د سوري څخه د اوبن تېرېدل اسان دي له دې نه چې یو شتمن سړی دې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي.» (۲۶) شاگردان ډېر زیات حیران شول او یو بل ته یې وویل: «نو بیا څوک کولای شي چې خلاصون ومومي؟» (۲۷) عیسی هغوی ته وکتل او ویې ویل: «د انسان دپاره دا ناشونې ده خو د خدای دپاره نه، ځکه چې د خدای دپاره هرڅه ممکن دي.» (۲۸) بیا پطروس هغه ته وویل: «وگوره، مونږ هرڅه پرېښي دي او تا پسې روان شوي یو.» (۲۹) عیسی وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې داسې څوک نشته چې زما او زما د زېږي د رسولو په خاطر یې خپل کور یا خپل وروڼه یا خويندې یا مور او پلار یا خپل اولادونه یا خپلې ځمکې پرېښي وي، (۳۰) په دې نړۍ کې به اوس هغوی سل چنده لاسته راوړي. هغوی به سل چنده نور کورونه، وروڼه، خويندې، میندې، اولادونه او ځمکې لاسته راوړي او د دې تر څنګ به وځورېږي او په اخرت کې به تلپاتې ژوندون ومومي.» (۳۱) خو ډېر چې اوس اول دي هغوی به اخر شي او ډېر چې اوس اخر دي هغوی به اول شي.»

عیسی د درېم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ۲۰: ۱۷-۱۹ او لوقا ۱۸: ۳۱-۳۴)

(۳۲) عیسی د خپلو دولسو شاگردانو سره د اورشلیم په لاره روان ؤ او عیسی د شاگردانو څخه مخکې روان ؤ. شاگردان حیران پاتې وو او کوم خلک چې په هغوی پسې روان وو وېرېدل. عیسی یوځل بیا خپل دولس شاگردان گونښه کړل او ورته ویې ویل چې په هغه باندې به کومه پېښه کېږي.

٣٣) او هغوی ته یې وویل: «گورئ، مونږ اوس اورشلیم ته ځو او د انسان زوی به مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو ته په لاس ورکړل شي. هغوی به ورباندې د مرگ حکم وکړي او غیریهودیانو ته به یې وسپاري. (٣٤) هغوی به په هغه باندې ملنډې ووهي، لارې به ورتو کړي، په دورو به یې ووهي او وبه یې وژني، خو درې ورځې وروسته به بیا راژوندی شي.»

د یعقوب او یوحنا غوښتنه

(متی ٢٠: ٢٠-٢٨)

٣٥) بیا د زبدي زامن یعقوب او یوحنا عیسی ته راغلل او ورته وېې ویل: «استاذه، مونږ چې ستا څخه کوم څه غواړو هغه زمونږ دپاره وکړه.» (٣٦) عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «زما څخه څه غواړئ چې درته وېې کړم؟» (٣٧) هغوی ورته وویل: «کله چې ته د خپل جلال څخه ډکې پاچاهۍ په تخت باندې کښېښې نو مونږ ته اجازه راکړه چې یو ستا ښي لاس ته او بل دې کین لاس ته کښېښو.» (٣٨) عیسی هغوی ته وویل: «تاسو نه پوهېږئ چې څه غواړئ. کومه پیاله چې زه یې څښم، تاسو هغه څښلی شئ او یا د تعمید کوم غسل چې ماته راکول کيږي تاسو یې اخیستلی شئ؟» (٣٩) هغوی ځواب ورکړ: «هو، مونږ یې کولای شو.» عیسی هغوی ته وویل: «کومه پیاله چې زه څښم، تاسو به یې وڅښئ او د تعمید کوم غسل چې زه یې اخلم، تاسو به یې هم اخلئ.» (٤٠) خو دا زما په اختیار کې نه ده چې څوک به زما ښي یا چپ لاس ته کښېښي. دا ځایونه د هغو خلکو دپاره دي چې له مخکې نه ورته تیار شوي دي.»

٤١) کله چې نور لس شاگردان له دې نه خبر شول نو د یعقوب او یوحنا څخه خفه شول. (٤٢) نو عیسی هغوی راوغوښتل او ورته وېې ویل: «تاسو پوهېږئ چې کوم خلک چې د غیریهودیانو حاکمان گڼل کيږي، هغوی په خپلو خلکو باندې باداري کوي او مشران یې ورته خپل زور ښايي. (٤٣) خو په تاسو کې دې داسې نه وي، که په تاسو کې څوک غواړي چې تر ټولو لوی وگڼل شي نو هغه دې ستاسو ټولو خدمتگار شي (٤٤) او په تاسو کې چې څوک غواړي مشر شي نو هغه باید ستاسو ټولو خدمتگار شي. (٤٥) ځکه چې د انسان زوی د دې دپاره نه دی راغلی چې خدمت یې وشي بلکې د نورو خدمت وکړي او خپل ژوند د ډېرو خلکو دپاره قربان کړي.»

عیسی بارتیماوس بینا کوي

(متي ۲۰: ۲۹-۳۴ او لوقا ۱۸: ۳۵-۴۳)

٤٦ بيا هغوی اریحا ته راغلل او کله چې عیسی د خپلو شاگردانو او گڼ شمېر خلکو سره د ښار څخه وتلو نو یو پوند سوالگر چې بارتیماوس نومېده او د تیماوس زوی ؤ د سرک په غاړه ناست ؤ. ٤٧ کله چې هغه خبر شو چې دا ناصري عیسی دی نو په چیغو وهلو یې پیل وکړ: «ای عیسی، د داود زویه! په ما باندې رحم وکړه.» ٤٨ ډېرو خلکو هغه ورتلو او ورته ویې ویل چې غلی شه، خو هغه نورې هم چیغې وهلې: «ای د داود زویه، په ما باندې رحم وکړه.» ٤٩ عیسی ودرېده او ویې ویل: «هغه ته غږ وکړئ چې راشي.» هغوی هغه پوند سړي ته غږ وکړ او ورته ویې ویل: «خوشحاله اوسه، پاڅېره، هغه دې غواړي.» ٥٠ نو هغه خپله چینه یوې خواته وغورځوله، د خپل ځای څخه راپورته شو او عیسی ته راغی. ٥١ عیسی هغه ته وویل: «زما څخه څه غواړې چې درته ویې کړم؟» هغه پوند سړي ځواب ورکړ: «زما استازده، زه غواړم چې بېرته بینا شم.» ٥٢ عیسی هغه ته وویل: «څه، ته خپل ایمان روغ کړې.» نو سمدلاسه هغه بینا شو او په عیسی پسې روان شو.

عیسی په بریالیتوب سره اورشلیم ته ننوځي

(متي ۲۱: ۱-۱۱ او لوقا ۱۹: ۲۸-۴۰ او یوحنا ۱۲: ۱۲-۱۹)

۱۱ کله چې عیسی او د هغه شاگردان اورشلیم ته نژدې شول او بیت فاجي او بیت عنیا ته چې د زیتون په غره کې وو ورسېدل، نو عیسی خپل دوه شاگردان ولېږل ٢ او هغوی ته یې وویل: «مخامخ کلي ته ورشئ. څنگه چې هلته ورننوتلئ نو هلته به یو کوتی وویښئ چې ترل شوی به وي او تر اوسه پورې څوک ورباندې سپور شوی نه دی. هغه را ایله کړئ او دلته یې راولئ.» ٣ که څوک درڅخه پوښتنه وکړي: دا څه کوئ؟ نو ورته ووايئ چې هغه زمونږ د استاذ په کار دی او سمدلاسه به یې بېرته دلته راولېږي.»

٤ هغوی لارل او دباندې په کوڅه کې یې یو کوتی ولید چې د دروازې په مخکې ترل شوی ؤ.

کله چې هغوی هغه کوتی راخلاصولو، (۵) نو ځینې خلک چې په هغه ځای کې ولاړ وو، د هغوی څخه یوښتنه وکړه: «دا کوتی ولې ایله کوی؟» (۶) نو لکه څنگه چې عیسی ورته ویلي وو، دوی ورته هماغسې ځواب ورکړ او بیا یې هغوی پرېښودل چې لاړ شي. (۷) هغوی هغه کوتی عیسی ته راوست او خپلې چپنې یې ورباندې واچولې او عیسی ورباندې سپور شو. (۸) ډېرو خلکو ورته په لاره کې خپل کالي وغوړول او نورو د ونو څانگې راپرې کړلې او په لاره کې یې ورته واچولې. (۹) او کوم خلک چې د هغه څخه مخکې روان وو او هغه چې شاته ورپسې روان وو، چيغې وهلې: «ژوندی دي وي! مبارک دي وي هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي. (۱۰) مبارکه دي وي زموږ د نیکه داود راتلونکې پاچاهي. ثنا دي وي څښتن تعالی ته.»

(۱۱) عیسی اورشلیم ته ورسېده او د خدای کور ته ننوت او هلته شاوخوا ټولو شیانو ته یې وکتل. خو څرنګه چې ناوخته وه نو د هغو دولسو شاگردانو سره بیت عنیا ته لاړ.

عیسی د انځر په ونې لعنت وايي

(متي ۲۱: ۱۸-۱۹)

(۱۲) په بله ورځ کله چې عیسی او شاگردان یې د بیت عنیا څخه راروان وو نو عیسی وری شو. (۱۳) هغه له لېرې نه د انځر یوه ونه ولیدله چې په پانو کې پټه وه، هغه ورغی چې څه انځر په کې پیدا کړي. خو کله چې هلته ورسېده نو یې له پانو یې په کې بل هېڅ شی ونه موندل، ځکه چې دا د انځرانو د پخېدلو موسم نه ؤ. (۱۴) نو هغې ونې ته یې وویل: «نور به هېڅوک هم هېڅکله ستا مېوه ونه خوري.» او د هغه شاگردانو واورېدل چې هغه څه وویل.

عیسی د خدای د کور نه سوداګران شري

(متي ۲۱: ۱۲-۱۷ او لوقا ۱۹: ۴۵-۴۸ او یوحنا ۲: ۱۳-۲۲)

(۱۵) کله چې هغوی اورشلیم ته ورسېدل، نو عیسی د خدای کور ته ننوت او له هغه ځای څخه یې د خرڅوونکو او اخیستونکو په شړلو پیل وکړ. د صرافانو مېزونه او د کوټرو خرڅوونکو چوکۍ گانې یې په بل مخ واړولې، (۱۶) او چاته یې اجازه نه ورکوله چې د خدای د کور د حوډلې په لاره کوم

شى يوسى. (١٧) بيا هغه خلكو ته تعليم وركاوه او ويل يې: «يا د خداى په كلام كې دا نه دي ليكل شوي: زما كور به د ټولو قومونو دپاره د عبادت ځاى بلل كيږي، خو تاسو ترې د غلو د پټېدلو ځاى جوړ كړى دى.»

(١٨) مشرانو كاهنانو او د شريعت عالمانو چې دا واورېدل نو په دې لټه كې شول چې د عيسى د وژلو دپاره كومه لاره پيدا كړي. خو هغوى وپرېدل، ځكه چې ټول خلك د هغه تعليم ته حيران وو.

(١٩) كله چې ماينام شو نو عيسى او شاگردان يې د بنار څخه ووتل.

د انځر د ونې څخه عبرت اخيستل

(متي ٢١: ٢٠-٢٢)

(٢٠) بله ورځ سهار وختي كله چې هغوى په لاره تېرېدل نو ويې ليدل چې هغه د انځر ونه له بېخه وچه شوې وه. (٢١) پطروس هغه خبره راياده كړه چې عيسى د انځر ونې ته كړې وه او ويې ويل: «استاذه! گوره، د انځر په هغې ونې چې تا لعنت ويلي و هغه وچه شوې ده.»

(٢٢) عيسى ورته په ځواب كې وويل: «په خداى باندې ايمان ولرئ. (٢٣) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې كه څوك ايمان ولري او په زړه كې شك ونه كړي نو كه دې غره ته ووايي چې د خپل ځاى څخه پورته شه او په درياب كې وغورځېږه نو همداسې به وشي. (٢٤) نو له دې امله زه تاسو ته وایم هرڅه چې تاسو يې په دعا كې وغواړئ نو يقين ولرئ چې لاسته به يې راوړئ او هغه به ستاسو شي. (٢٥) او هركله چې تاسو د دعا دپاره ودرېږئ نو كه ستاسو په زړونو كې د چا په خلاف كوم څه شى وي هغه وبخښئ ترڅو ستاسو اسماني پلار هم ستاسو گناهونه وبخښي. (٢٦) [خو كه چېرې تاسو نور خلك ونه بخښئ، نو ستاسو اسماني پلار به هم ستاسو گناهونه ونه بخښي.]»

د عيسى د اختيار په هكله پوښتنه

(متي ٢١: ٢٣-٢٧ او لوقا ٢٠: ١١-٨)

(٢٧) هغوى يوځل بيا اورشليم ته راغلل. كله چې عيسى د خداى په كور كې گرځېده، نو مشران

کاهنان، د شریعت عالمان او د قوم مشران ورته راغلل (۲۸) او د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: «ته څه حق لرې چې دا کارونه کوي؟ چا تاته دا اختیار درکړی دی چې دا کارونه وکړي؟» (۲۹) عیسی ځواب ورکړ: «زه هم ستاسو څخه یوه پوښتنه کوم او که تاسو ځواب راکړ نو زه به هم درته ووايم چې زه په کوم اختیار سره دا کارونه کوم. (۳۰) د یحیی د تعمید غسل ورکول د خدای له خوا و یا د انسان له خوا؟ ځواب راکړی.»

(۳۱) هغوی په خپل منځ کې سره بحث وکړ او ویل یې: «که چېرې ووايو چې د خدای له خوا و نو هغه به ووايي چې بیا تاسو ولې په هغه باندې ایمان رانه وړ؟» (۳۲) خو که ووايو چې د انسان له خوا و، نو بیا به څه وشي؟» (هغوی د خلکو څخه وپرېدل، ځکه چې ټولو خلکو یحیی پیغمبر گڼلو.) (۳۳) نو هغوی عیسی ته په ځواب کې وویل: «مونږ نه پوهېږو.» عیسی ورته وویل: «نو زه هم تاسو ته نه وایم چې په کوم اختیار دا کارونه کوم.»

د انگورو د باغ د اجارې مثال

(متی ۲۱: ۲۱-۲۳ - لوقا ۱۹: ۱۱-۱۹)

۱۲ (۱) بیا عیسی هغوی ته په مثالونو کې خبرې پیل کړې: «یو سړي د انگورو باغ جوړ کړ او د پوډال یې ورڅخه تاو کړ، د انگورو د شربت د ویستلو دپاره یې په کې یو ځای جوړ کړ او د څارنې دپاره یې په کې یو برج هم جوړ کړ. بیا یې هغه باغوانانو ته په اجاره ورکړ او خپله په سفر روان شو. (۲) کله چې د انگورو د راټولولو وخت راورسېد نو هغه خپل یو نوکر باغوانانو ته ورولېږه چې خپله برخه انگور ترې واخلي. (۳) خو باغوانانو هغه نوکر ونيوه، هغه یې وواهه او تش لاس یې بېرته ولېږه. (۴) بیا هغه یو بل نوکر ورولېږه. هغه یې هم په سر سر وواهه او بې عزته یې کړ. (۵) بیا هغه بل نوکر ورولېږه او هغه یې مړ کړ. هغه نور ډېر نوکران هم ورولېږل، خو ځینې یې ووهل او ځینې یې مړه کړل. (۶) یوازې کس چې ورته پاتې و چې ور وېږي هغه یې خپل گران زوی و. په پای کې یې هغه ورولېږه او د ځان سره یې وویل: «هغوی به زما د زوی لحاظ وکړي.» (۷) خو باغوانانو یو بل ته وویل: «دا یې وارث دی، راځئ چې مړ یې کړو او میراث به یې زمونږ شي.» (۸) نو هغوی هغه ونيوه او مړ یې کړ او د هغه مړی یې د انگورو د باغ څخه دباندې وغورځاوه.»

٩ عیسی پوښتنه وکړه: «د باغ خاوند به اوس څه کوي؟ هغه به راشي او باغوانان به ووژني او باغ به نورو ته ورکړي. ١٠ ایا تاسو د خدای په کلام کې دا نه دي لوستلي:

کومه تیره چې معمارانو رد کړه،

هغه اوس د تهداب اصلي تیره شوه.

١١ دا کار د څښتن له خوا وشو

او زموږ په نظر کې حیرانوونکی ښکاري.»

١٢ د یهودیانو مشرانو هڅه کوله چې عیسی ونیسي، ځکه چې هغوی پوه شول چې هغه دا مثال د هغوی په هکله وویل. خو هغوی د خلکو څخه وپریږدل، نو هغه یې پرېښود او لاړل.

د مالیې ورکولو په هکله پوښتنه

(متي ٢٢: ١٥-٢٢ او لوقا ٢٠: ٢٠-٢٦)

١٣ بیا هغوی ځینې فریسیان او د هیرودیس پلویان ولېږل چې عیسی په خپلو خبرو کې راوښيي.

١٤ هغوی راغلل او عیسی ته یې وویل: «استاذه! موږ پوهېږو چې ته یو رښتینی سړی یې او د هېچا طرفداري نه کوي که هغه هرڅوک وي بلکې په رښتیني توګه د خدای د لارې تعلیم ورکوي. ایا د روم امپراتور ته مالیه ورکول روا دي که نه؟ موږ باید ورته مالیه ورکړو که نه؟» ١٥ خو عیسی د هغوی په منافقت پوه شو او ورته وویل: «تاسو ولې هڅه کوئ چې ما وازمائی؟ ماته د سپینو زرو یوه سکه راوړئ چې ویې گورم.» ١٦ هغوی یوه سکه راوړله او هغه ترې پوښتنه وکړه: «په دې باندې د چا تصویر او د چا نوم دی؟» هغوی ځواب ورکړ: «د امپراتور.» ١٧ بیا عیسی هغوی ته وویل: «څه چې د امپراتور دي هغه امپراتور ته ورکړئ او څه چې د خدای دي هغه خدای ته ورکړئ.» هغوی د هغه په خبرو حیران شول.

د قیامت د ورځې په هکله پوښتنه

(متي ۲۲: ۲۳-۲۳ او لوقا ۲۰: ۲۷-۴۰)

۱۸) بیا صدوقیان چې د مرگ څخه وروسته د بیا راژوندي کېدلو څخه منکر وو، عیسی ته راغلل او د هغه څخه یې یوه پوښتنه وکړه: ۱۹) «استاذه! موسی په شریعت کې مونږ ته لیکلي دي چې که چېرې د یو سړي ورور مړ شي او بې اولاده ښځه ترې پاتې شي نو د هغه سړي ورور باید د هغې کونډې سره واده وکړي ترڅو اولادونه یې پیدا شي او هغوی د هغه د مړه ورور اولادونه وگڼل شي. ۲۰) په یو وخت کې اووه وروڼه وو، لومړني یې واده وکړ او بې اولاده مړ شو. ۲۱) بیا دوهم ورور د هغې ښځې سره واده وکړ، خو هغه هم بې اولاده مړ شو او د درېم ورور سره هم همداسې وشول. ۲۲) اخر اووه واړه مړه شول او د هېڅ یو اولاد ونه شو. له ټولو نه وروسته هغه ښځه هم مړه شو. ۲۳) نو د قیامت په ورځ چې خلک راژوندي کېږي هغه به د کوم یو ښځه وي؟ ځکه چې اووه واړو ورسره واده کړی و.»

۲۴) عیسی هغوی ته وویل: «ستاسو غلطی په دې کې ده چې نه د خدای په کلام پوهېږئ او نه د خدای د قدرت څخه خبر یئ. ۲۵) کله چې مړي راژوندي شي نو نه خو سړي وادونه کوي او نه هم ښځې ورکول کېږي چې واده شي، بلکې هغوی به د اسمان د فرښتو په شان وي. ۲۶) ایا تاسو د مړو د بیا راژوندي کېدلو په هکله د موسی په تورات کې د سوځېدونکي بوټي په کیسه کې نه دي لوستلي چې خدای څنگه موسی ته وویل: «زه د ابراهیم خدای، د اسحاق خدای او د یعقوب خدای یم.» ۲۷) خدای د مړو خدای نه بلکې د ژونديو خدای دی. تاسو ډېر بې لارې شوي یئ.»

لوی حکم

(متي ۲۲: ۳۴-۴۰ او لوقا ۱۰: ۲۵-۲۸)

۲۸) د شریعت یو عالم راغی او د هغوی بحث یې واورېد او ویې لیدل چې عیسی صدوقیانو ته ښه ځواب ورکړ، نو د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «د ټولو حکمونو څخه ډېر مهم حکم کوم یو دی؟» ۲۹) عیسی ځواب ورکړ: «تر ټولو مهم حکم دا دی: «ای د اسراییلو خلکو، واورئ! یوازې خدای چې وجود لري هغه زموږ څښتن خدای دی.» ۳۰) د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومې، په خپل ټول روح، خپل ټول عقل او خپل ټول قوت سره مینه کوئ. ۳۱) دوهم حکم دا دی: «د خپل

گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه کوه. د دې حکمونو څخه بل لوی حکم نشته.»

٣٢ د شريعت هغه عالم عيسى ته وويل: «استاذه، تا ښه وويل، تا رښتيا وويل چې خداى يو دى او له هغه پرته بل خداى نشته. ٣٣ د خداى سره د زړه له کومې، ټولې پوهې او په ټول قوت سره مينه کول او د خپل ځان په شان د خپل گاونډي سره مينه کول د ټولو سوځېدونکو نذرانو او قربانيو څخه ډېر مهم دي.» ٣٤ کله چې عيسى وليدل چې هغه په هونښيارۍ سره ځواب ورکړ نو هغه ته يې وويل: «ته د خداى له پاچاهۍ څخه لېرې نه يې.» له هغې وروسته بيا هېچا دا جرات ونه کړ چې له عيسى څخه نورې پوښتنې وکړي.

مسيح د داود نه لوى دى

(متي ٢٢؛ ٤١-٤٦ او لوقا ٢٠؛ ٤١-٤٤)

٣٥ کله چې عيسى د خداى په کور کې تعليم ورکاوه نو ويې ويل: «د شريعت عالمان څنگه کولای شي ووايي چې مسيح د داود زوى دى؟ ٣٦ داود په خپله د روح القدس په وسيله ويلي دي: <څښتن زما بادار ته وويل: "زما ښي لاس ته کښېنه ترڅو ستا دښمنان کړم ستا تر پښو لاندې."> ٣٧ داود په خپله مسيح ته څښتن وايي، نو بيا څنگه کېدای شي چې مسيح د داود زوى وي؟»

گڼ شمېر خلکو په شوق سره د هغه خبرې اورېدلې.

د شريعت د عالمانو په خلاف خبردارى

(متي ٢٣؛ ١-٣٦ او لوقا ٢٠؛ ٤٥-٤٧)

٣٨ عيسى د تعليم ورکولو په وخت کې وويل: «د شريعت د عالمانو څخه ځان ساتئ. هغوى دا خونبوي چې په اوږدو چپنو کې وگرځي او په بازارونو کې ورته خلک سلام واچوي ٣٩ او په کنيسو کې په مخکې ځايونو او په مېلمستياوو کې په ښو ځايونو کې کښېني. ٤٠ هغوى د کونډو مالونه خوري او د ځان ښودنې دپاره اوږدې اوږدې دعاگانې کوي. د داسې خلکو سزا به د نورو نه سخته وي.»

د یوې کونډې ښځې نذرانه

(لوقا ۲۱: ۱-۴)

۴۱ عیسی د خدای د کور خزانې ته مخامخ ناست ؤ او کتل یې چې خلکو څنگه په هغې کې پیسې اچولې. ډېرو شتمنو خلکو زیاتې پیسې واچولې. ۴۲ بیا یوه غریبه کونډه ښځه راغله او دوه سکې چې شاوخوا دوه روپۍ کېدلې په کې واچولې. ۴۳ عیسی خپل شاگردان راوغوښتل او ورته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دې غریبې کونډې د خدای د کور په خزانه کې د نورو ټولو نه زیاتې پیسې واچولې. ۴۴ ځکه چې هغوی ټولو هغه پیسې واچولې چې د هغوی د اړتیاوو څخه زیاتې وې، خو سره له دې چې هغه غریبه وه نو څه چې یې لرل او هرڅه چې هغې ورباندې خپل ژوند تېراوه، هغه یې ورکړل.»

د خدای د کور د وړاندېلو پېشگويي

(متي ۲۴: ۱-۲ او لوقا ۲۱: ۵-۶)

۱۳ کله چې عیسی د خدای د کور څخه وتلو، نو یو شاگرد یې ورته وویل: «گوره استاذه، څومره ښکلې تیرې او ښکلې ودانۍ دي.» ۱۴ عیسی هغه ته وویل: «ته دا لویې لویې ودانۍ وینې؟ دلته به یوه تېره هم د بلې تیرې د پاسه پاتې نه شي او ټولې به راوړېږي.»

په ایمان کې تر اخره ټینګ پاتې شئ

۳ عیسی د زیتون په غره کې د خدای کور ته مخامخ ناست ؤ نو کله چې پطروس، یعقوب، یوحنا او اندریاس د هغه سره یوازې پاتې شول نو د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: ۴ «مونږ ته ووايه چې دا هرڅه به کله پېښ شي او د دې ټولو کارونو د پوره کېدلو نښه به څه وي؟»

۵ عیسی هغوی ته وویل: «پام کوئ چې څوک مو بې لارې نه کړي. ۶ ډېر به زما په نوم راشي او وایي به: 'زه مسیح یم' او ډېر خلک به بې لارې کړي. ۷ کله چې تاسو د جنگونو په هکله خبرېږئ او د جنگونو اوازې واورئ، نو مه وارخطا کېږئ. دا شیان به خامخا پېښېږي. خو دا د

دې معنی نه لري چې اخرنی وخت رارسېدلی دی. (۸) یو قوم به د بل قوم سره او یوه پاچاهي به د بلې پاچاهي سره جنگېږي. د نړۍ په ډېرو ځایونو کې به زلزلې وشي او قحطي به راشي او دا شيان به لکه د لنگون د دردونو د شروع کېدلو په شان وي.

(۹) خو تاسو په خپلو ځانونو باندې پام کوئ. تاسو به د محاکمې دپاره شوراگانو ته ورسپارل کېږئ، په کنیسو کې به وهل کېږئ او زما په خاطر به د والیانو او پاچاهانو په مخکې درول کېږئ ترڅو د هغوی په مخکې شاهدي ورکړئ. (۱۰) خو مخکې له دې چې اخري وخت راورسېږي نو اول باید ټولو قومونو ته زېږی ورسول شي. (۱۱) نو کله چې تاسو ونيول شئ او محکمې ته یو وړل شئ نو مخکې له مخکې مه پرېشانه کېږئ چې څه به وایئ، بلکې څه چې په هغه ساعت کې د روح القدس په وسیله تاسو ته ویل کېږي ووايئ، ځکه چې هغه به ستاسو خبرې نه، بلکې د روح القدس خبرې وي. (۱۲) ورور به د ورور سره خیانت وکړي چې ووژل شي او پلار به د خپلو اولادونو سره. اولادونه به د خپلو میندو او پلرونو په خلاف راپورته شي او د هغوی د مړینې سبب به شي. (۱۳) ټول خلک به زما د نوم له امله ستاسو څخه کرکه کوي. خو څوک چې تر اخره پورې ټینګ پاتې شي، هغه به خلاصون ومومي.

لوی مصیبت

(متي ۲۴: ۱۵-۲۸ او لوقا ۲۱: ۲۰-۲۴)

(۱۴) کله چې تاسو هغه نجس شی چې د بربادۍ سبب گرځي، په هغه ځای کې ولاړ ووينئ چې باید هلته نه وي، (لوستونکی دې پوه شي چې د دې معنی څه ده) نو څوک چې په یهودیې کې وي هغه دې غرونو ته وتښتي. (۱۵) که څوک د بام په سر وي نو هغه دې د کوم شي د وړلو دپاره لاندې رانښکته نه شي او خپل کور ته دې نه ننوځي. (۱۶) او که څوک په پټي کې وي نو هغه دې د خپلې چينې پسې بېرته کور ته نه ورځي. (۱۷) افسوس د هغو ښځو په حال چې په هغو ورځو کې امیدوارې وي یا په هغو ښځو چې خپلو ماشومانو ته شیدې ورکوي. (۱۸) دعا کوئ چې دا شيان په ژمي کې پېښ نه شي. (۱۹) ځکه چې په هغو ورځو کې به داسې مصیبت رامنځته شي چې د کوم وخت نه چې خدای نړۍ پیدا کړې ده تر اوسه پورې نه دی راغلی او نه به بیا راشي. (۲۰) که چېرې خدای دغه راتلونکې ورځې لندې کړې نه وای نو هېڅوک به ژوندی پاتې نه وای. خو هغه د خپلو

غوره شويو خلکو په خاطر هغه ورځې لندې کړې دي. (٢١) که په هغه وخت کې څوک تاسو ته ووايي: «وگورئ، مسيح دلته دی يا هلته دی.» نو باور ورباندې مه کوئ. (٢٢) ځکه چې داسې کسان به پيدا شي چې په دروغو به دعوه کوي چې مسيح او پيغمبران دي او معجزې به وښايي او حيرانوونکي کارونه به کوي، او که امکان ولري نو د خدای غوره شوي خلک به هم بې لارې کړي. (٢٣) نو پام کوئ، تاسو مې له مخکې نه د دې ټولو شيانو نه خبر کړئ.

د انسان د زوی راتگ

(متي ٢٤: ٢٩-٣١ او لوقا ٢١: ٢٥-٢٨)

(٢٤) خو په هغو ورځو کې به د هغه مصيبت نه وروسته لمر تياره شي او سپوږمۍ به نوره رڼا نه ورکوي، (٢٥) ستوري به د اسمان څخه راولوړي او اسماني موجودات به ولړزېږي. (٢٦) بيا به هغوی وويني چې د انسان زوی به د لوی قدرت او جلال سره په ورېځو کې راروان وي. (٢٧) هغه به فربښتي ولېږي او د ټولې نړۍ د يو سر نه تر بل سر پورې به خپل غوره شوي خلک سره راټول کړي.

د انځر د ونې نه عبرت اخيستل

(متي ٢٤: ٣٢-٣٥ او لوقا ٢١: ٢٩-٣٣)

(٢٨) د انځر د ونې څخه عبرت واخلي. کله چې د هغې څانگې غوټې ونيسي او پانې وکړي نو تاسو پوهېږئ چې اوړی رانژدې دی. (٢٩) په همدې ډول کله چې تاسو دا شيان ووينئ نو پوه شئ چې هغه وخت نژدې دی بلکې رارسېدلی دی. (٣٠) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوې نه وي. (٣١) ځمکه او اسمان به له منځه لاړ شي خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.

نامعلومه ورځ او وخت

(متي ٢٤: ٣٦-٤٤)

(٣٢) خو د هغې ورځې او هغه ساعت نه هېڅوک خبر نه دي، نه د اسمان فربښتي او نه زوی، يوازې

پلار پرې خبر دی. (۳۳) پام کوی او بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې هغه وخت به کله راځي. (۳۴) دا د هغه سړي په مثال دی چې د کور نه په سفر روان شي او خپلو نوکرانو ته اختیار ورکړي چې هر یو دې خپل کار وکړي او د دروازې ساتونکي ته حکم وکړي چې بېدار اوسي. (۳۵) نو تاسو هم بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې د کور خاوند به کله راځي، ماښام یا په نیمه شپه کې، په چرگ بانگ یا د لمخاته په وخت کې، (۳۶) هسې نه چې هغه ناخاپه راشي او تاسو په خوب ویده وويني. (۳۷) زه چې تاسو ته څه وایم، نو هغه ټولو ته وایم: بېداره اوسئ.»

د عیسی په خلاف دسیسه

(متي ۲۶: ۱-۵ او لوقا ۲۲: ۱-۲ او یوحنا ۱۱: ۴۵-۵۳)

۱۴ (۱) د فسحې او د فطیرې ډوډۍ اختر ته دوه ورځې پاتې وې. مشران کاهنان او د شریعت عالمان په دې لټه کې وو چې څنگه عیسی په پټه راوینسي او وپې وژني. (۲) هغوی وویل: «خو دا کار باید د اختر په ورځو کې ونه شي، هسې نه چې خلک شور او غوغا جوړه کړي.»

یوه بڼځه د عیسی په سر باندې عطر اچوي

(متي ۲۶: ۶-۱۳ او یوحنا ۱۲: ۱-۸)

(۳) عیسی په بیت عنیا کې د شمعون په کور کې چې مخکې یې د جذام ناروغي لرله، دسترخوان ته ناست ؤ. یوه بڼځه راغله او د مرمرو بوتل ورسره ؤ چې د سنبل د قیمتي عطر وڅخه ډک ؤ. هغې د بوتل سر مات کړ او د عیسی په سر باندې یې واچول. (۴) په هغه ځای کې د حاضر و خلکو څخه ځینې یې په قهر شول او یو بل ته یې سره وویل: «دا عطر ولې داسې بېځایه لار شي؟» (۵) کېدای شول چې دا عطر د سپینو زرو د درې سوه سکو څخه په زیاته بیه خرڅ شوي وای او پیسې یې غریبانو ته ورکړل شوې وای. «نو هغوی هغه بڼځه ورتله. (۶) خو عیسی وویل: «د هغې سره کار مه لرئ! هغه ولې تنگوي؟ هغې زما سره بڼه کار کړی دی. (۷) غریبان به تل ستاسو سره وي او هر وخت چې وغواړي د هغوی سره مرسته کولای شي، خو زه به تل ستاسو سره نه يم. (۸) دې بڼځې چې څه کولای شول وپې کړل. هغې زما په بدن باندې عطر واچول چې د بڼځولو څخه مې مخکې

تیار کړي. (٩) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د نړۍ په هرځای کې چې زېری ورکول کيږي نو دې ښځې چې څه کړي دي خلک به هغه یادوي.»

د عیسی سره د خیانت کولو دسیسه

(متي ٢٦: ١٤-١٦ او لوقا ٢٢: ٣-٦)

(١٠) بیا یهودا اسخريوتي چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، مشرانو کاهنانو ته ورغی چې عیسی هغوی ته په لاس ورکړي. (١١) کله چې هغوی دا واورېدل نو خوشحاله شول او د هغه سره یې د پیسو وعده وکړه. نو یهودا د یوې موقعې په لټه کې ؤ ترڅو عیسی هغوی ته په لاس ورکړي.

د فسحې د اختر ډوډۍ

(متي ٢٦: ١٧-٢٥ او لوقا ٢٢: ٧-١٤، ٢١-٢٣ او یوحنا ١٣: ١٣-٢١ - ٣٠)

(١٢) د فطیرې ډوډۍ د اختر په لومړۍ ورځ یعنې په هغه ورځ چې هغوی د فسحې وری قرباني کاوه، د عیسی شاگردانو هغه ته وویل: «ته چېرته غواړې چې د فسحې ډوډۍ درته تیاره کړو؟» (١٣) نو عیسی خپل دوه شاگردان ولېږل او ورته وېي ویل: «ښار ته لاړ شی، یو سپری به وویښی چې د اوبو منگی وړي. د هغه پسې لاړ شی» (١٤) او کوم کور ته چې هغه ورننوت، تاسو هم ورشی او د کور خاوند ته ووايي: «استاذ وایي د مېلمنو هغه کوټه چېرته ده چې زه او زما شاگردان به په کې د فسحې ډوډۍ وخورو؟» (١٥) هغه به تاسو ته پاس په بالاخانه کې یوه لویه فرش شوې کوټه دروښایي. هلته زمونږ دپاره ډوډۍ تیاره کړئ.» (١٦) بیا شاگردان روان شول او ښار ته لاړل نو هغوی ټول شيان هماغه شان ولیدل لکه څنگه چې عیسی ورته ویلي وو، نو هغوی د فسحې ډوډۍ تیاره کړه. (١٧) کله چې ماښام شو نو عیسی د دولسو شاگردانو سره راغی. (١٨) کله چې هغوی دسترخوان ته کښېناستل او ډوډۍ یې خوړله، عیسی وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې په تاسو کې به یو تن چې زما سره ډوډۍ خوري، زما سره خیانت وکړي.» (١٩) په دې خبره شاگردان ډېر غمجن شول او هر یو د عیسی څخه پوښتنه وکړه: «ایا هغه زه یم؟» (٢٠) عیسی هغوی ته ځواب ورکړ: «هغه ستاسو دولسو تنو څخه دی چې زما سره په یوه کاسه کې لاس ښکته کوي.» (٢١) لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي، د انسان زوی باید مړ شي، خو افسوس د هغه چا په حال

چې د انسان د زوی سره خیانت کوي! د هغه سړي دپاره به ښه وه چې هېڅ پیدا شوی نه وای.»

د خښتن غوره ماښامی

(متي ۲۶: ۲۶-۳۰ او لوقا ۲۲: ۱۴-۲۰ او لومړی قرنټیان ۱۱: ۲۳-۲۵)

۲۲ د ډوډی خوړلو په وخت کې عیسی یوه ډوډی راواخیستله، شکر یې پرې وویست، هغه یې ماته کړه، شاگردانو ته یې ورکړه او ویې ویل: «دا واخلي، دا زما بدن دی.» ۲۳ بیا هغه پیاله راواخیستله او د خدای شکر یې وویست او هغوی ته یې ورکړه او د هغې نه ټولو وڅښل. ۲۴ عیسی وویل: «دا زما وینه ده چې د خدای او انسان ترمنځ لوظ ټینګوي چې د ډېرو خلکو دپاره تویبېږي. ۲۵ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې بیا به تر هغې ورځې پورې دا د انګورو شربت ونه څښم ترڅو د خدای په پاچاهۍ کې یې بیا ونه څښم.» ۲۶ بیا د یوې روحاني سندرې د ویلو څخه وروسته د زیتون غره ته لاړل.

د پطروس د انکار په هکله پېشګويي

(متي ۲۶: ۳۱-۳۵ او لوقا ۲۲: ۳۱-۳۴ او یوحنا ۱۳: ۳۶-۳۸)

۲۷ عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «تاسو ټول به وتښتئ او ما به پرېږدئ، ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: زه به شپون ووهم او پسونه به خواره واره شي.»

۲۸ خو کله چې بیا راژوندی شم نو ستاسو نه مخکې به جلیل ته لاړ شم.» ۲۹ پطروس عیسی ته وویل: «حتی که ټول تا پرېږدي، خو زه به دې هېڅکله هم پرېږدم.» ۳۰ عیسی پطروس ته وویل: «په یقین سره زه تاته دا وایم چې همدانن شپه به مخکې له دې چې چرګ دوه ځلې اذان وکړي، ته به درې ځلې ووايي چې ما نه پېژنې.» ۳۱ خو پطروس په ټینګه وویل: «که زه تا سره مړ هم شم، خو هېڅکله به ونه وایم چې تا نه پېژنم.» او نورو ټولو شاگردانو هم همداسې وویل.

عیسی په جتسیماني کې دعا کوي

(متي ۲۶: ۳۶-۴۶ او لوقا ۲۲: ۳۹-۴۶)

۳۲ هغوی د جتسیماني په نوم یو ځای ته ورسېدل نو عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «تاسو دلته کښېنئ او زه دعا کوم.» ۳۳ بیا هغه بطروس، یعقوب او یوحنا د ځان سره بوتلل. عیسی ډېر غمجن شو او زړه یې تنگ شو، ۳۴ او هغوی ته یې وویل: «زما زړه له غمه چوي او مرگ ته نژدې یم. دلته پاتې شی او بېداره اوسئ.» ۳۵ عیسی لږ لږې لار او په ځمکه پرېوت او دعا یې وکړه چې که چېرې کېدای شي نو دا د کړاو ساعت دې زما څخه تېر شي. ۳۶ هغه وویل: «ای زما پلار جانه! ستا دپاره هرڅه ممکن دي. دا پیاله زما څخه لېرې کړه، خو زما رضا نه بلکې لکه څنګه چې ستا رضا وي.» ۳۷ بیا عیسی بېرته شاگردانو ته راغی او وېې لیدل چې هغوی ویده دي. نو بطروس ته یې وویل: «ای شمعون، ویده یې؟ ایا یو ساعت هم وینې نه شوي پاتې کېدلی؟» ۳۸ بېداره اوسئ او دعا وکړئ چې د وسوسو سره مخامخ نه شی، زړه غواړي خو بدن کمزوری دی.» ۳۹ عیسی یوځل بیا لار او هماغه دعا یې وکړه. ۴۰ کله چې هغه بېرته راغی نو هغوی یې بیا په خوب ویده ولیدل، ځکه چې د هغوی سترګې له خوبه ډکې وې او په دې نه پوهېدل چې هغه ته څه ووايي. ۴۱ کله چې هغه د درېم ځل دپاره راغی نو هغوی ته یې وویل: «تاسو لا ویده یئ او ارام کوئ؟ بس دی. هغه ساعت رارسېدلی دی چې د انسان زوی به گناهکارانو ته په لاس ورکول کيږي.» ۴۲ پاڅېږئ، راځئ چې څو، هغه څوک چې غواړي زما سره خیانت وکړي، رارسېدلی دی.»

د عیسی سره خیانت او د هغه نیول

(متي ۲۶: ۴۷-۵۶ او لوقا ۲۲: ۴۷-۵۳ او یوحنا ۱۸: ۳-۱۲)

۴۳ عیسی لا خبرې کولې چې سمدلاسه یهودا چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، د یوې ډلې خلکو سره چې تورې او کوتکونه ورسره وو، راوړسېد. هغه د مشرانو کاهنانو، د شریعت د عالمانو او قومي مشرانو له خوا رالېږل شوی ؤ. ۴۴ هغه خاین هغوی ته یوه نښه ورکړې وه او ورته ویلي یې وو: «څوک چې زه ښکل کړم نو دا هماغه سړی دی. هغه ونیسئ او تر پوره څارنې لاندې یې بوځئ.» ۴۵ کله چې یهودا راوړسېد نو سمدلاسه عیسی ته ورغی او ورته وېې ویل: «استاذه!» او هغه یې ښکل کړ. ۴۶ نو هغوی عیسی ته لاس ورواچاوه او هغه یې ونیوه. ۴۷ بیا د هغو کسانو څخه چې هلته ولاړ وو یو یې توره راوویستله او د لوی کاهن په نوکر یې گوزار وکړ او د هغه غوږ

یې پرې کړ. (٤٨) بیا عیسی هغوی ته وویل: «ایا زه کوم داړه مار یم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نیولو دپاره راغلي یی؟» (٤٩) زه هره ورځ تاسو سره د خدای په کور کې وم او تعلیم به مې ورکاوه او تاسو زه ونه نیولم، خو د خدای کلام چې څه وایي هغه باید پوره شي.» (٥٠) بیا ټولو شاگردانو هغه پرېښود او وتښتېدل. (٥١) په دې وخت کې یو ځوان چې د کتان یوه ټوټه یې د ځان څخه تاوه کړې وه، د عیسی پسې روان شو. هغوی هغه هم ونیوه، (٥٢) خو هغه خپل کالي پرېښودل او لوڅ وتښتېده.

د یهودیانو د شورا له خوا د عیسی محاکمه

(متي ٢٦: ٥٧-٦٨ او لوقا ٢٢: ٥٤-٥٥، ٦٣-٧١ او یوحنا ١٨: ١٣-١٤، ١٩-٢٤)

(٥٣) هغوی عیسی لوی کاهن ته بوتو او هلته مشران کاهنان، قومي مشران او د شریعت عالمان سره راټول شوي وو. (٥٤) پطروس د لوی کاهن تر حوډلی پورې د هغه پسې شاته شاته روان ؤ او دننه ورغی او هلته د ساتونکو سره کښېناست او اور ته یې ځان تودولو. (٥٥) مشرانو کاهنانو او ټولې شورا هڅه کوله چې د عیسی په خلاف کوم ثبوت پیدا کړي ترڅو هغه ووژل شي، خو هغوی کوم ثبوت پیدا نه کړ. (٥٦) ډېرو خلکو د هغه په خلاف په دروغو شاهدي ورکړه، خو د هغوی شهادت د یو بل سره یوشان نه ؤ. (٥٧) بیا ځینې خلک پاڅېدل او د هغه په خلاف یې داسې د دروغو شاهدي ورکړه: (٥٨) «مونږ د هغه د خولې نه واورېدل چې ویي ویل: زه به دا د خدای کور چې د انسانانو په لاس جوړ شوی دی وراړوم او په درې ورځو کې به بل داسې کور جوړ کړم چې هغه به د انسانانو په لاسونو نه وي جوړ شوی.» (٥٩) خو بیا هم د دې خلکو شاهدي سره یوشان نه وه. (٦٠) بیا لوی کاهن د هغوی ټولو په مخکې ودرېده او د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «ایا ته دې تورو ته چې هغوی یې درباندي لگوي، ځواب نه ورکوي؟» (٦١) خو عیسی غلی پاتې شو او هېڅ ځواب یې ورنه کړ. یوځل بیا لوی کاهن ترې پوښتنه وکړه: «ایا ته مسیح، د مبارک خدای زوی یې؟» (٦٢) عیسی وویل: «هو، زه یم او تاسو به د انسان زوی وویئ چې د مطلق قادر خدای ښي لاس ته به ناست وي او د اسمان په ورېځو کې به راروان وي.» (٦٣) لوی کاهن خپل کالي وشکول او ویې ویل: «مونږ نورو شاهدانو ته څه اړتیا لرو؟» (٦٤) تاسو دا کفر ویل واورېدل. ستاسو پرېکړه څه ده؟» نو هغوی ټولو هغه محکوم کړ او ویې ویل چې هغه د مرگ لایق دی. (٦٥) ځینو خلکو ورباندې

لارې ورتو کړې او سترگې يې ورته وتړلې او په سوکانو يې واهه او ورته ويل يې: «اوس له غيبو ووايه چې ته چا ووهلې.» بيا ساتونکو هغه ونيوه او ويې واهه.

پطروس له عیسی څخه انکار کوي

(متي ۲۶: ۶۹-۷۵ او لوقا ۲۲: ۵۶-۶۲ او یوحنا ۱۸: ۱۵-۱۸، ۲۵-۲۷)

۶۶ په دې وخت کې پطروس لاندې په حوډلی کې ؤ چې د لوی کاهن یوه وینځه راغله (۶۷) او ويې لیدل چې پطروس اور ته خپل ځان تودوي، نو هغې ورته په ځیر سره وکتل او ويې ويل: «ته هم د عیسی ناصري سره وې.» (۶۸) خو هغه منکر شو او ويې ويل: «زه هغه نه پېژنم او نه پوهېږم چې ته څه وايې.» بيا هغه دباندي دالان ته ووت او په هماغه وخت کې چرگ اذان وکړ. (۶۹) هغې وینځې پطروس هلته ولید او په هغه ځای کې ولاړو خلکو ته يې بيا وويل: «دا هم د هغوی د ډلې څخه دی.» (۷۰) خو پطروس بيا منکر شو. لږه شېبه وروسته حاضر و خلکو يوځل بيا پطروس ته وويل: «بې له شکه چې ته د هغوی د ډلې څخه يې، ځکه چې ته هم جليلي يې.» (۷۱) خو پطروس قسم وخوړ: «که زه دروغ وایم نو په ما دې د خدای لعنت وي، تاسو چې د کوم سړي په هکله خبرې کوئ زه هغه نه پېژنم.» (۷۲) او سمدلاسه د دوهم ځل دپاره چرگ اذان وکړ. او پطروس ته ور په یاد شول چې عیسی ورته ويلي وو: «مخکې له دې چې چرگ دوه ځلې اذان وکړي، نو ته به درې ځلې ووايې چې زه هغه نه پېژنم.» د هغه زړه مات شو او په ژړا شو.

عیسی د پیلاتوس په حضور کې

(متي ۲۷: ۱-۲، ۱۱-۱۴ او لوقا ۲۳: ۱-۵ او یوحنا ۱۸: ۲۸-۳۸)

۱۵ سهار وختي مشرانو کاهنانو د قومي مشرانو او د شریعت د عالمانو او د شورا نورو ټولو غړو سره یوه غونډه جوړه کړه او یوه پرېکړه يې وکړه. هغوی عیسی په زنځیرونو وتړلو او روان يې کړ او پیلاتوس ته يې وسپاره. (۱) پیلاتوس د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ایا ته د یهودیانو پاچا يې؟» عیسی ځواب ورکړ: «ته په خپله وايې.» (۲) مشرانو کاهنانو په هغه باندې زیات تورونه ولگول، نو پیلاتوس د هغه څخه بيا پوښتنه وکړه: «ایا تا سره هېڅ ځواب نشته؟ گوره هغوی په تا

باندې خومره توروته لگوي.» (٥) خو عیسی خُواب ورنه کړ، نو په دې باندې پیلاتوس حیران شو.

په عیسی باندې د اعدام حکم

(متي ٢٧: ١٥-٢٦ او لوقا ٢٣: ١٣-٢٥ او یوحنا ١٨: ٣٩-١٩؛ ١٦)

(٦) پیلاتوس به د فسحې په هر اختر کې د خلکو په غوښتنه یو بندي ازادولو. (٧) په هغه وخت کې یو سړی چې باراباس نومېده او د یاغیانو سره یې د اله گولې په وخت کې قتل کړی ؤ بندي ؤ. (٨) خلک پیلاتوس ته ورغلل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زموږ دپاره هغه کار وکړه لکه څنگه چې هر وخت دې په اختر کې کاوه. (٩) پیلاتوس د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ایا تاسو غواړئ چې د یهودیانو پاچا درته راخلاص کړم؟» (١٠) ځکه چې پیلاتوس په دې پوهېده چې مشرانو کاهنانو د بخیلۍ له امله عیسی هغه ته په لاس ورکړی دی. (١١) خو مشرانو کاهنانو خلک ولمسول چې د پیلاتوس څخه وغواړي چې د عیسی په ځای ورته باراباس ازاد کړي. (١٢) پیلاتوس یو ځل بیا هغوی ته وویل: «نو بیا د هغه سړي سره چې تاسو ورته د یهودیانو پاچا وایئ څه وکړم؟» (١٣) هغوی بیا چيغې کړې: «هغه په صلیب باندې ځوړند کړئ.» (١٤) پیلاتوس د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ولې، هغه څه جرم کړی دی؟» خو هغوی چيغې نورې هم زیاتې کړې: «هغه په صلیب باندې ځوړند کړئ.» (١٥) پیلاتوس غوښتل چې خلک خوشحاله کړي نو باراباس یې ورته ازاد کړ. بیا یې حکم وکړ چې عیسی په دورو باندې ووهي او هغه دې عسکرو ته وسپاري چې په صلیب باندې یې ځوړند کړي.

عسکر په عیسی باندې ملنډې ووهي

(متي ٢٧: ٢٧-٣١ او یوحنا ١٩: ١٢-٣)

(١٦) عسکرو عیسی دننه د والي ماڼۍ ته بوتله او ټول کنډک یې راټول کړ. (١٧) هغوی عیسی ته ارغواني چپنه ورواغوستله او د اغزیو تاج یې ور په سر کړ. (١٨) بیا یې هغه ته سلامي کوله: «ژوندی دې وي د یهودیانو پاچا.» (١٩) هغه یې په لرگي باندې په سر سر وهلو او لارې یې ورباندې تو کولې او د هغه په مخکې به په گونډو شول چې دا وښایي چې گوندې درناوی یې کوي. (٢٠) کله چې هغوی ملنډې وهل بس کړل، نو هغه ارغواني چپنه یې ترې وویستله او خپل کالي یې

ورته بېرته ورواغوستل. بيا يې هغه دباندې بوته چې په صليب باندې يې خورند کړي.

عیسی په صلیب باندې مېخ کېږي

(متي ۲۷: ۳۲-۳۴ او لوقا ۲۳: ۲۶-۲۸ او یوحنا ۱۹: ۱۷-۲۷)

۲۱ هغوی په لاره کې د شمعون په نوم د یو سړي سره چې د کلیوالي سیمې څخه ښار ته راروان ؤ، مخامخ شول. عسکرو هغه مجبور کړ چې د عیسی صلیب یوسي. (شمعون د قیروان څخه ؤ او د سکندر او روفس پلار ؤ.) ۲۲ هغوی عیسی هغه ځای ته بوته چې د جلجتا په نوم یادېده چې معنی یې د «سر کوپړۍ» ده. ۲۳ هغه ته یې داسې شراب ورکول چې د مرکنډ په نوم یوه دوا په کې ګډه شوې وه، خو هغه ونه ښنل. ۲۴ بیا هغوی عیسی په صلیب باندې مېخ کړ او پچه یې واچوله او د هغه کالي په خپل منځ کې سره ووېشل چې کوم شی د چا شي. ۲۵ د سهار نهه بجې وې چې هغه یې په صلیب باندې خورند کړ. ۲۶ په هغه باندې لګول شوی تور چې په یوه تخته باندې لیکل شوی ؤ: «د یهودیانو پاچا.» ۲۷ د هغه سره یې دوه داړه ماران هم په صلیب باندې خورند کړل، یو د هغه ښي لاس ته او بل چپ لاس ته. ۲۸ په دې ډول د پیغمبرانو هغه لیکني پوره شوې چې وايي: «هغه په بدکارانو کې وشمېرل شو.» ۲۹ څوک چې په لاره تېرېدل نو خپل سرونه به یې خوځول، عیسی ته به یې ښکښلې کولې او ویل به یې: «وا، تا غوښتل چې د خدای کور وران کړې او په درې ورځو کې یې بېرته جوړ کړې، ۳۰ اوس خپل ځان وژغوره او د صلیب څخه رانېکته شه.» ۳۱ همدارنگه مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو په خپل منځ کې په هغه باندې ملنډې وهلې او ویل یې: «هغه نور خلک ژغورل، خو خپل ځان نه شي ژغورلی.» ۳۲ پرېږدئ چې مسیح د اسراییلو پاچا اوس د صلیب څخه رانېکته شي ترڅو مونږ هغه ووینو او ایمان ورباندې راوړو.» هغو دوو کسانو چې د عیسی سره په صلیب خورند کړای شوي وو هم هغه ته ښکښلې کولې.

د عیسی مړینه

(متي ۲۷: ۴۵-۵۶ او لوقا ۲۳: ۴۴-۴۹ او یوحنا ۱۹: ۲۸-۳۰)

۳۳ د غرمې د دولسو بجو څخه د ماسپینین تر درې بجو پورې په ټول وطن کې تیاره راخپره شوه.

٣٤) او درې بجې عیسی په لوړ اواز چیغه کړه: «ایلي، ایلي، لما سبقتني؟» چې معنی یې ده: «ای زما خدایه، ای زما خدایه، زه دې ولې پرېښودم؟»

٣٥) ځینې خلک چې هلته نژدې ولاړ وو دا یې واورېدل او ویې ویل: «وگورئ، هغه الیاس نبي ته نارې وهي.» ٣٦) د هغوی څخه یو کس منډه کړه او یو اسفنج یې په عادي شرابو کې لوند کړ او هغه یې د لرگي په سر کېښود او عیسی ته یې ورکړ چې ویې څښي او ویې ویل: «صبر وکړئ. پرېږدئ و وینو چې ایا الیاس نبي راځي یا نه، چې هغه د صلیب څخه رانښکته کړي.» ٣٧) بیا عیسی یوه چیغه ووهله او ساه یې ورکړه. ٣٨) د خدای د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې وشکېدله او دوه ټوټې شوه. ٣٩) کله چې هغه رومي منصبدار چې عیسی ته مخامخ ولاړ ؤ ولیدل چې هغه څنگه ساه ورکړه نو ویې ویل: «دا سړی په رښتیا د خدای زوی ؤ.»

٤٠) په هغه ځای کې یو څو ښځې هم وې چې له لېرې یې کتل. په هغوی کې مریم چې د مجدلیې د ښار څخه وه او مریم د کشر یعقوب، یوشا او سالومي مور وه. ٤١) کوم وخت چې عیسی په جلیل کې ؤ نو دا ښځې ورسره ملګرې وې او خدمت یې ورته کاوه. ډېرې نورې ښځې چې د هغه سره اورشلیم ته راغلې وې هم په هغه ځای کې وې.

د عیسی ښخول

(متي ٢٧: ١٥٧-١٥٠؛ لوقا ٢٣: ١٥٠-١٤٢؛ یوحنا ١٩: ١٣٨-١٤٢)

٤٢) دا د جمعې ورځ وه یعنې د سبت څخه یوه ورځ مخکې د اختر دپاره د تیاري نیولو ورځ وه. څنگه چې ماښام شو، ٤٣) یوسف چې د رامه د ښار څخه ؤ او د شورا یو عزتمن غړی ؤ او د خدای د پاچاهۍ د راتللو انتظار یې کاوه، په زړور تیا سره پیلاتوس ته ورغی او د عیسی مړی یې ترې وغوښت. ٤٤) کله چې پیلاتوس خبر شو چې عیسی مړ شوی دی نو هغه حیران شو. هغه عسکري منصبدار یې راوغوښت او پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا هغه مړ شوی دی؟» ٤٥) کله چې پیلاتوس د هغه منصبدار له خوا خبر شو چې عیسی وخته مړ شوی دی، نو یوسف ته یې اجازه ورکړه چې مړی یوسي. ٤٦) نو یوسف د کتان کفن راواخیست، د عیسی مړی یې د صلیب څخه رانښکته کړ، په هغې کې یې تاو کړ او په یو قبر کې چې په یوه تیره کې کیندل شوی ؤ کېښود. بیا یې

يوه غټه تيره د غار خولې ته راوگروله. (٤٧) مريم مجدليې او د يوشا مور مريم وليدل چې د عيسى مړى يې په كوم ځاى كې ايښى دى.

د عيسى بيا راژوندي كېدل

(متي ٢٨: ١-٨ او لوقا ٢٤: ١١-١٢ او يوحنا ٢٠: ١١-١٠)

١٤ (١) كله چې د سبت ورځ تېره شوه، مريم مجدليې او د يعقوب مور مريم او سالومي خوشبويه تېل واخيستل، چې لاړلې چې د عيسى په مړي باندې يې واچوي. (٢) د يکشنبې په ورځ سهار د لمر راختلو نه وروسته هغوى غار ته ورغلې. (٣) هغوى په خپلو كې يو بل ته وويل: «مونږ ته به د غار د خولې څخه تيره څوك ورغروي؟» (٤) خو كله چې هغوى وكتل نو ويې ليدل چې هغه تيره چې ډېره غټه وه شاته رغرېدلې وه. (٥) كله چې هغوى غار ته ورننوتلې نو هلته يې يو ځوان سړى وليد چې سپين كالي يې اغوستي وو او د قبر نبي خواته ناست ؤ. نو هغوى ووپرېدلې. (٦) خو هغه وويل: «مه وپرېږئ، زه پوهېږم چې تاسو ناصري عيسى لټوئ چې په صليب باندې ځوړند شوى ؤ. هغه دلته نشته، هغه راژوندى شوى دى. گورئ، دا هغه ځاى دى چې د هغه مړى په كې ايښودل شوى ؤ. (٧) اوس لاړې شئ او د هغه شاگردانو او پطروس ته ووايئ چې هغه ستاسو څخه مخكې جليل ته روان دى. لكه څنگه چې هغه خپله تاسو ته ويلي وو، تاسو به هغه هلته ووينئ.»

(٨) هغوى د غار څخه راووتلې او وتښتېدلې، ځكه چې د ډېرې وېرې لړزېدلې او وارخطا شوي وې. هغوى هېچا ته څه ونه ويل، ځكه چې وپرېدلې وې.

عيسى مريم مجدليې ته ښكاره كيږي

(متي ٢٨: ١٩-١٠ او يوحنا ٢٠: ١١-١٨)

٩] كله چې عيسى د يکشنبې په ورځ سهار وختي د مړو نه راژوندى شو نو لومړى مريم مجدليې ته چې هغه ورڅخه اووه پېريان ويستلي وو ښكاره شو. (١٠) هغه لاړه او څه چې پېښ شوي وو هغه يې د عيسى نژدې ملگرو ته چې ویر او ژړاگانې يې كولې، وويل. (١١) كله چې هغوى

واورېدل چې عیسی ژوندی شوی دی او مریم لیدلی دی نو باور یې ورباندې ونه کړ.

عیسی دوو شاگردانو ته ښکاره کيږي

(لوقا ۲۴: ۱۳-۳۵)

⑫ له هغې وروسته عیسی په بله څېره کې خپلو دوو شاگردانو ته چې د اورشلیم څخه کلي ته روان وو، ښکاره شو. ⑬ هغوی بېرته لاړل او نور شاگردان یې خبر کړل، خو هغوی یې په خبره باندې باور ونه کړ.

عیسی خپلو یوولسو شاگردانو ته ښکاره کيږي

(متي ۲۸: ۱۶-۲۰ او لوقا ۲۴: ۳۶-۴۹ او یوحنا ۲۰: ۱۹-۲۳ او د رسولانو عملونه ۱: ۶-۸)

⑭ وروسته بیا عیسی خپل ځان یوولسو شاگردانو ته چې ډوډۍ ته ناست وو، وربنکاره کړ. هغوی یې د بې ایمانی او سختو زړونو د لرلو په خاطر ورتل، ځکه چې هغوی د هغو خلکو په خبرو یقین ونه کړ چې هغه یې د راژوندي کېدلو څخه وروسته لیدلی و. ⑮ نو هغوی ته یې وویل: «په ټوله نړۍ کې وگرځئ او دا زېری ټولو ته ورسوئ. ⑯ هر څوک چې ایمان راوړي او د تعمید غسل واخلي نو هغه به خلاصون ومومي، خو څوک چې ایمان رانه وړي نو هغه به محکوم کړای شي. ⑰ څوک چې ایمان راوړي نو هغوی ته به دا نښه ورکړل شي چې زما په نوم به پېریان وباسي او په نیو ژبو به خبرې کوي، ⑱ هغوی به ماران نیسي او که زهر وخوري نو زیان به ورته نه رسیږي او کله چې په ناروغانو باندې خپل لاسونه ږدي نو هغوی به ښه کيږي.»

اسمان ته د عیسی ختل

(لوقا ۲۴: ۵۰-۵۳ او د رسولانو عملونه ۱: ۹-۱۱)

⑲ د هغوی سره د خبرو کولو نه وروسته څښتن عیسی اسمان ته پورته یووړل شو او د خدای ښي لاس ته کېښاست. ⑳ بیا شاگردان لاړل او په هرځای کې یې وعظ کاوه او څښتن ورسره مرسته کوله او د معجزو په ښودلو یې دا ثابته کړه چې د هغوی پیغام رښتینی دی.]

